

Ceny ogłoszeń

za wiersz milimetry przed 1 złoty w tekście 50 gr., za tekstem 40 gr. Ogłoszenia tabularyczne 50 proc., a świąteczne 25 proc. drożej. Drobne ogłoszenia po 10 groszy Dla poszukujących pracy 5 gr. za wyraz. Najmniej 1 zł. Za zeskrzanie miesiąc dolicza się 25%

EXPRES ZAGŁĘBIE

Jedyny organ demokratyczny niezależny woj. kieleckiego

Prenumerata wynosi miesięcznie

zł. 2.—

Redakcji, Adres i Drukarnia, Sosnowiec, 1936

KRAKÓW
Biblioteka Jagiellońska
Św. Anny 12

ODDZIAŁY:

KIELCE, Marsz Focha 26 (róg Sienkiewicza) tel. 13-78; BEDZIN, Malachowskiego 74; DĄBROWA, ul. 3-go Maja 14 i Kłobowej Jadwigi (róg Narutowicza); ZAWIERCIE, ul. 3-go Maja 5, tel. 97; CZELĄDZ, Miłowiecka N. 5; GRODZIEC, ul. Legionów tel. 7.13.66

Rosja grozi, że pomoże wojskowo rządowi madryckiemu

LONDYN, 21. 10. W londyńskich kołach międzynarodowych daje się zauważyć pewne zakłopotanie, iż Włochy, Niemcy i Portugalia dotychczas jeszcze nie nadesłały odpowiedzi na zarzuty rządu sowieckiego w sprawie naruszenia układu o nieinterwencji w Hiszpanii przez wymienione rządy.

Minister spraw zagranicznych pragnie bowiem zwołać posiedzenie komitetu nieinterwencyjnego, czego jednakże nie może uczynić, jak długo rządy te nie przysłały odpowiedzi. Przewodniczącym komitetu lord Plymouth przyjął przedstawicieli dyplomatycznych Niemiec, Włoch i Portugalii, którym zakomunikował stanowisko rządu angielskiego wobec faktu, że państwa te nie

nadesłały jeszcze swej odpowiedzi.

Z Moskwy donoszą, że wobec ziewania zarzutów, jakie uczyniła Rosja sowiecka rządowi Niemiec, Włoch i Portugalii w Komitecie nieinterwencji w Londynie w sprawie pogwałcenia układu nieinterwencyjnego przez wymienione rządy faszystowskie, rząd sowiecki rozważa obecnie sprawę pomocy wojskowej dla rządu madryckiego. Utrzymują, że decyzja w tej spr-

awie zapadnie w najbliższych dniach. Z innego źródła donoszą, że rząd sowiecki powziął już decyzję w sensie przyjęcia Madrytowi z pomocą wojskową.

Dają do zrozumienia, że w krótkim czasie rząd sowiecki wystąpi z Komitetu nieinterwencji i podejmie akcję dostawy materiału wojennego dla Hiszpanii. Należy zaznaczyć, że polajenne Sowiety czynią to już od 3 miesięcy.

Czerwone hordy niszczą świątynie W Madrycie szerzy się anarchia

PARYŻ, 21. 10. Wojska narodowe na wszystkich frontach posuwają się stale naprzód.

Ostatnio grupa płk. Varela wkroczyła do Illescas. Komunikacja telefoniczna tej miejscowości z Madrytem nie została przerwana, to też gen. Varela połączył się osobiście ze stolicą i sam zakomunikował premierowi Largo Caballero o swym zwycięstwie.

Po zajęciu Oviedo i zadaniu czerwonym na tym odcinku poważnej kiegojskiej wojska narodowe przystąpiły do oczyszczania prowincji z punktów oporu czerwonych, przy czym wzięły do tej pory bardzo wielu jeńców i zdobyły duże zapasy broni i amunicji.

W Madrycie i Barcelonie szerzy się anarchia. Zarówno rząd kataloński, jak i madrycki są bezsilne wobec czerwonych łupieżczych band. Codziennie dokonywane są masowe egzekucje na

domniemyanych przeciwników czerwonego rządu.

Czerwone hordy dokonują w dalszym ciągu barbarzyńskiego dzieła niszczenia zabytkowych kościołów i miejsc kultu religijnego.

PREMIER CABALLERO ZASTRZEŁIŁ MINISTRA PRIETO?

BERLIN, 21. 10. Stojące na usługach powstańców hiszpańskich niemieckie biuro informacyjne donosi, że według obiegających pogłosek w Sewilli na ostatnim posiedzeniu rady ministrów w Madrycie doszło do awantury. Przywódca socjalistów Prieto miał się domagać natychmiastowej kapitulacji i zaniechania dalszego oporu przeciw powstańcom. Podczas gwałtownej sprzeczki Prieto miał spojrzeć na premiera Largo Caballero, który następnie miał przywódcę socjalistów zastrzelić.

Po zdobyciu Madrytu powstańcy ruszą na Katalonię

BURGOS, 21. 10. PAT. Ze źródeł powstańczych donoszą o przystąpieniu wojska do energiczniejszej akcji na froncie aragońskim. Od paru dni wojska narodowe wypierają milicję katalońską z gór na zachód od Saragossy. Oddziały gen. Mola zajęły łańcuch górski Alentisque, mający poważne znaczenie strategiczne. Na froncie biskajskim narodowcy zdobyli górę Susujza, która panuje nad szosą i linią kolejową z Mondragon do Ejbar. Wojska rządowe cofnęły się o 8 km.

Radio powstańcze donosi, że gen. Franco zapowiedział po zdobyciu Madrytu ofensywę na Katalonię tak, aby — jak mówił — ani jedna piędź ziemi hiszpańskiej nie została pod władzą marksistów.

Madrycka gazeta „Politica” podaje rozmowę z uchodźcami z Muesca, którzy oświadczyli m. in., że powstańcy rozstrzelali w tym mieście z górą 1000 osób, a w tej liczbie znanego adwokata Sandera, brata pisarza Ramona Sandera.

Znamienne oświadczenie b. premiera angielskiego

LONDYN, 21. 10. W przemówieniu wygłoszonym na zebraniu w Chingford dawny premier angielski Winston Churchill m. in. oświadczył:

„Wielu pyta się dlaczego nie zawieramy z Niemcami układu. Byłoby dla Anglii a może nawet także dla Francji wygodnie, gdyby taki układ doszedł do skutku. Trzeba jednak pamiętać, że uwzględnienie żądań niemieckich byłoby równoznaczne z przygotowaniem nowej wojny. Poza kolonią mamy bowiem Niemcy domagają się przyznania im wolnej ręki na wschodzie i południu Europy, co — obym się my-

śli! — rozpętałoby największą wojnę, jaka zna historia świata. — Nikt nie może dziś przewidzieć jakie szkody poniosłaby Wielka Brytania, gdyby dzisiejsze Niemcy zapanowały nad Europą. Dlatego musimy podjąć nowe wysiłki, aby zapobiec tej strasznej katastrofie.

SKŁADAJCIE OFIARY NA NACZELNY KOMITET UCZCZENIA PAMIĘCI MARSZAŁKA JÓZEFA PIŁSUDSKIEGO
KONTO P. K. O. 13-13

Gen. K. Sosnkowski generałem broni

Jednocześnie z nadaniem godności Marszałka Polski generalnemu inspektorowi sił zbrojnych, gen. Śmigłemu Rydzowi gen. dywizji Kazimierz Sosnkowski, zostanie mianowany generałem broni.

ZDERZENIE autobusu z furmanką

NOWY SĄCZ, 22. 10. PAT. Po Starym Sączem wydarzyła się wczoraj katastrofa autobusowa. Autobus PKP., kursujący na linii Nowy Sącz Szczańnica, najechał na furmankę zdrażającą w przeciwną stronę.

Wskutek zderzenia spłoszone konie uniosły wóz i runęły z wysokiego nasypu pociągając za sobą furmankę.

Wóz został zupełnie strzaskany, konie pokaleczone, a woźnica, który doznał ciężkich obrażeń, przewieziony został natychmiast do szpitala w Nowym Sączu. Śledztwo w sprawie ustalenia winy wypadku toczy się.

Lotnik argentyński uratowany

RIO DE JANEIRO, 21. 10. Znanego lotnika argentyńskiego Franco Bianco, który tydzień temu wystartował z Rio de Janeiro do Buenos Aires, musiał z powodu wady silnika lądować na otwartym morzu w odległości 140 km. od Florianopolis.

Lotnik przebywał przez trzy dni na wodzie w coraz bardziej zanurzającym się aparacie, oczekując śmierci. Pod koniec trzeciego dnia leżąc na płacie aparatu, spostrzegł hydroplan niemieckiej linii pocztowej „Kondor”. Nie miał jednak możliwości zwrócenia uwagi przelatującego nad nim pilota. Szczęśliwym zbiegiem okoliczności pilot „Kondora” musiał z powodu mgły zniżyć lot i dostrzegł aparat Franco Bianco.

Opuściwszy się na wodę, zabrał na pokład nie tylko osłabionego lotnika, ale i silnik jego aparatu, który w krótkim czasie poszedł na dno.

Tragiczna walka ojca ze synem

SAMBOR, 22. 10. W podsamborskiej wsi Biskowice doszło w rodzinie miejscowych gospodarzy Kopełuchów do krwawej bójki między ojcem 60-letnim Walentym, a 30-letnim synem Janem, której wynik był tragiczny.

Przyczyną awantury było złozenie przez syna wykopanych ziemniaków w polu ojca. Ojciec ziemniaki te wyrzucił i na tym tle doszło do sporu, w trakcie którego ojciec porwał siermięgę i uderzył jej ostrzem syna dwukrotnie w lewą rękę przecinając mu tętnicę.

Po krótkim szamotaniu syn wyrwał ojcu siermięgę i zadał mu jej obuchem 12 uderzeń w głowę.

Obydwóch przewieziono w stanie ciężkim do szpitala powszechnego w Samborze, gdzie ojciec nie odzyskał przytomności, w wyniku zadanych mu obrażeń zmarł.

KONFERENCJA przemysłowców z górnikami

KATOWICE, 21. 10. Na dziś wyznaczona została pierwsza konferencja między przemysłowcami a robotnikami przemysłu górniczego, w związku z wypowiedzeniem przez organizację zawodową umowy w górnictwie, dotyczącej czasu pracy. Bezpośrednie pertraktacje rozpoczną się o godz. 16ej w lokalu związku pracodawców.

Pozornie „zmarła” nagle ożyła

WARSZAWA, 22. 10. W północnej dzielnicy miasta zamieszkałej przez Żydów ogromne wrażenie wywołał nie zwykły wypadek, który zdarzył się przy ul. Muranowskiej nr. 62. Dwa dni temu zachorowała na zapalenie 56-letnia żydówka Leja Holzbok. Wezwał ją lekarz, rodzina zaś przystąpiła do przygotowań pogrzebowych. Zmarłą położono na podłodze, przykryto całunem i zapalono świece. W pewnej chwili rzekomo zmarła w obecności opiekującej jej zgon rodzinie, odsunęła całun z twarzy i podniosła się. Wśród zebranych powstał nieopisany popłoch. W jednej chwili mieszkanie opustoszało.

Przerażeni krewni zawiadomili policję. Wezwano lekarza, który stwierdził, że z Holzbokową zaszedł wypadek pozornej śmierci. Policja z tymiśm przekonana krewnych, że nie ma tu żadnego zmartwychwstania.

Literaci na bezrobotnych Inicjatywa PAL-u

WARSZAWA, 21. 10. Z inicjatywy prezesa Polskiej Akademii Literatury Wacława Sieroszewskiego odbyła się w dniach ostatnich w siedzibie F. A. L. konferencja przedstawicieli organizacji literackich w sprawie udziału literatów polskich w akcji dla bezrobotnych.

Na konferencji postanowiono zwrócić się za pośrednictwem zawodowych organizacji literackich do ogółu pisarzy w Polsce z prośbą o udział w akcji propagandowej na rzecz zimowej pomocy dla bezrobotnych.

Na szpaltach pism

BIUROKRATA RADIOWY

Tygodnik t. zw. Frontu Morges „Odnowa“ poświęca niezwykle interesujący artykuł zagadnieniu upaństwowienia radia w Polsce. O kierunku toku myślowego tych uwag świadczy już techniczny subtelny ironia tytułu: „Elektron upaństwowiony“.

Pomijając złośliwe uwagi personalne, pragniemy wyluskać z tego artykułu jedynie to, co nosi piętno krytyki rzeczowej. W pierwszym więc rzędzie krytyka „tworzenia“ programu radiowego na pół roku z góry. Rozprawiwszy się w ostrzych słowach z biurokracją radiową, pisze „Odnowa“:

„Gdyby kazać gminnemu redaktorowi ułożyć ścisły plan na pół roku — dziennika na pół roku naprzód, to by się tego nie podjął, przede wszystkim nie ust. w stanie przewidzieć, co się będzie działo pojutrze, ani co będzie porwało czytelników czy widzów za tydzień.“

Biurokrata z „rady programowej“ też nie wie ale go to nie a nie nie ucho dzi. Więc robi program i to bardzo ścisły. Tym ścisły, im mniej się o tym rozumie: 59,17 pr. muzyki „czystej“ (autentycznej), 14,02 pr. audycji „mieszanej“, 26 pr. audycji słownych i 101 pr. sygnałów dźwiękowych. (Wszystko autentyczne)“.

Jeżeli chodzi o zaprzeganie ludzi do roboty radiowej to znowu — zdaniem „Odnowy“ — biurokrata wjerzy w uniwersalność swych ludzi. Ale ci, nawet jeżeli są doskonałymi fachowcami i w swoim zawodzie nie mają w radio zastosowania. Ale biurokrata im je wynajduje: każe im pisać słuchowiska, prowadzić transmisje i co najgorsza wygłaszać pogadanki. Ale mimo tej wtrącości biurokrata radiowy nie jest zadowolony z wyników swej pracy. Jest bowiem urzędowy program, są „pewni“ wykonawcy i dostawcy programów, praca toczy się ściśle według okólnika — a jednak biurokrata...

„Z niepokojem i z odrazą patrzy na je den szczegół każdego odbiorcy: na wyłącznik, o! jego wróg, z pomocą którego każdy abonent może się z każdego chwila wyłączyć ilekroć go program radiowy nudzi, albo złości, zawsze, ilekroć razy prelegenci radiowi obrażają jego albo jego poglądy.“

A biurokrata radiowy — rozumuje dalej „Odnowa“ — chciałby złożyć swej władzy raport, że liczba abonentów radiowych wzrasta, że zbliża się do liczby radiosłuchaczy niemieckich czy francuskich, ale niestety nie może.

O TANI MOTOCYKL

„Czas“ zamieszcza bardzo ciekawe uwagi na temat konieczności wyprodukowania taniego, popularnego modelu motocykla, którego cena nie prze kraczałaby 800 zł. Model taki jest już opracowany w najdrobniejszych szczegółach przez Państwowe Zakłady Inżynierskie, ale ma się okazać dopiero za dwa lata. Ten typ, oczywiście przy najniższej kalkulacji ceny, ma wszystkie możliwości zdobycia naszego rynku. Jednakże, pisze „Czas“:

„Konstrukcja tego motocykla musi być jak najprostsza, wprost prymitywna. Trzeba pamiętać, że popularnego motocykla nie można posiadać bez prawa jazdy, a więc kierowcy nie będą edukowani zupełnie. Będą to pewnie sami byli roweryści. Nie można im dawać skomplikowanych mechanizmów do ręki! Prawdepodobnie projektowana cena tysiąca złotych za popularną dwusiećkę, okaże się zbyt wysoka, jak na nasze możliwości.“

Istnieje cały szereg instytucji, które udzielają kredytu na wszystko, tylko nie na... kupno motocykla. Zbudowanie takiej taniej maszyny, to dopiero połowa zadania, drugą część zaś, to także zorganizowanie kredytów, aby maszyna ta dostała się do maszy odbiorców. Na terenie Rzeszy Niemieckiej zarejestrowanych jest obecnie 130 tysięcy małych motocykli oraz 600 tysięcy motocykli o pojemności większej od 150 i 200 cm.

OSKAR SZPIGIEL I SYN

PRZETWORY CHEMICZNE
SOSNOWIEC

UL. PIŁSUDSKIEGO 1

TELEFON Nr. 61-881.

po cenach obniżonych ze składu w Sosnowcu dostarcza:

ACETON

ALKOHOL metylowy 98% (spirytus drzewny biały)

FORMALINĘ 30% i 40%

OCTAN OŁOWIU potrójnie rafinowany

SMOŁĘ DRZEWNĄ

WĘGIEL DRZEWNY

NADCHODZI ZIMA!

Dziecko nie może być głodne!

Słyszemy słowo: dziecko. I zaraz staje nam przed oczami uśmiechnięta buźka bobasa z kolorowej pocztówki, ujęta w przelocie w jakimś wystawowym oknie, widzimy białe wózeczki, popychane kochającymi dłońmi, słyszymy niemal wesoly szczebiot cichych głosików. Konie na biegunach, klocki, pluszowe niedźwiedzie — oto nieodłączne atrybuty dzieciństwa...

Ale dziś mamy na myśli inne dziecko. Bo mała istotka o pobladłej, przedwczesnie postarzałej twarzy, rachitycznych nóżkach i smutnych oczach — to także dziecko. Takich dzieci jest w Polsce miliony. Ojciec bezrobotny, rozgoryczony, nierzadko szturemnie, lub zbieszta o nie — po prostu by na jakimś

wywrzeć swą złość, swą beznadzieję wobec świata. Matka zaharowana praniem, handleniem ulicznym, chodzeniem na posługi, zarabująca grosze, z których cała, nieraz

leżna rodzinę trzeba utrzymać...

Jak taka atmosfera oddziałuje na dzieci? Na te wечно głodne, obdarzone dziećmi z ciasných poddaszy, mrocznych suteryn, gdzie gnieździ się po kilkanaście nieraz osób i skąd podczas dnia wygania się dzieci, bo matka pierze i dzieciaki jej przeszkadzają... I idą dzieci na ulice... „Bawią się“ czepiając się tramwajów i aut, czasem zerbrzą, czasem kradną... bo są głodne, bo są pozostawione bez opieki, bez oparcia moralnego.

A co czują matki, które widząc, jak ich dzieci marnieją fizycznie i moralnie, a nie mają ani czasu, by dziećmi swymi się zająć, ani środków materialnych, by je nakarmić i odziać — pisać nie trzeba. Niedawno prasa podała wiadomość o matce, która ukradła ciepły paltocek ze sklepu. Nie mogła patrzeć, że jej dziecko sienieje i drży z zimna, podczas gdy na wystawie leży tyle ciepłych, pięknych okryć... Nie wszystkie matki osuwają swą rozpacz, swój łut aż do takiej ostateczności — inne cierpią w milczeniu, zrezygnowane.

Dzieci — przyszła podwalina kultury polskiej i jej potęgi — dziesiątkowane przez gruźlicę, przez niedzę, karleją fizycznie, wypaczają się moralnie...

Różne towarzystwa dobroczynne mają wprowadzić na celu opiekę nad dzieckiem, ale działalność ich obejmuje przeważnie taka czy inna dzielnicę miasta, są więc kropla w morzu ogólnej dzieleceją nędzy i krzywdy, nie usuwają głęsi. Przy czym akcja ich wywołuje przeważnie wrażenie jałmużnictwa, co z punktu widzenia wychowawczego ma

ujemny wpływ na kształtowanie się charakteru dziecka.

Nadejdź zima. Akcja pomocy z mowej bezrobotnym chcemy objąć wszystkich tej pomocy potrzebujących. Pierwszą naszą troską powinno być zapewnienie odpowiednich warunków życia dzieciom, bo ono najwiecej naszej pomocy potrzebuje, one są najwięcej pokrzywdzone. Wspomnienia dzieciństwa powinny być dla każdego człowieka najpiękniejszymi wspomnieniami, do nich ucieka się przecież najchętniej, jako do upragnionego odpoczynku — po zmudnych chwilach życiowych walk i zmagania. Nie pozwólmy tej pokoleniu, co po nas nastąpi, myśleć o swym dzieciństwie z gorzka, jeśli nie z nienawiścią.

Wszystkie dzieci w Polsce muszą otrzymać pomoc i to pomoc w dostatecznej ilości. Dostarczenie im tej pomocy jest naszym ołowijazkiem względem potomności. Każdy, kto składa część swych dochodów na pomoc zimową bezrobotnym, powinien też zdawać sobie sprawę, że tym samym stwarza możliwość usmiechu na jakiejś zbiedzonej dzieleceją twarzy... Uśmiech, który wywołać można nie wymyślną zabawką, nie kieszonkowym ubrankiem, a kawalkiem chleba, talerzem gorącej zupy, ciepłym, płynącym z napałonego pieca... Tak uśmiech należy się każdemu polskiemu dziecku, taki uśmiech musimy na twarzy jego wywołać. By kiedyś w przyszłości nie zaciążył nad naszym pokoleniem sąd, żeśmy nie chcieli, czy nie umieli pomóc naszym na ściepcom, wyrosłym na zdrowych pracujących obywateli.

Budujmy szkoły powszechne!

Choroba -- przyczyną nadużyć! Nieuwzględniony wniosek obrony Krzysztoforskiego

Ostatnie dni procesu o nadużycia w radomskim urzędzie skarbowym, coraz dobitniej stwierdzają

bezsponsa winę oskarżonych, a zwłaszcza Krzysztoforskiego.

Onegdajszy dzień poświęcony był ustaleniu stopnia

„współpracy“ na polu nadużyć Krzysztoforskiego i Kozerańskiego.

Ekspertyza biegłego sądowego p. Nycha kategorycznie orzekła, że Krzysztoforski nie mógł popełnić nadużyć

z sumami magistrackimi

bez pomocy Kozerańskiego.

Obrona Krzysztoforskiego słysząc

druzgocącą opinię

biegłego wystąpiła z wnioskiem o wezwanie biegłych lekarzy, aby orzekli czy Krzysztoforski popełniając nadużycia działał

w stanie ograniczonej poczytalności i osłabienia woli, spowodowanego długotrwałą chorobą serca.

Sąd wniosek ten odrzucił.

Z KRAJU

KONGRES KOMUNIKACJI TELEGRAFICZNEJ.

W Warszawie rozpoczął się 19 bm. zjazd międzynarodowego komiteta doradczego dla spraw komunikacji telegraficznej. Udział w zjeździe biorą delegacje Niemiec, Austrii, Belgii, Kolumbii, Kocari, Danii, Hiszpanii, Stanów Zjed., A. P., Finlandii, Francji, W. Brytanii, Haiti, Węgier, Indii holenderskich, Islandii, Włoch, Japonii, Norwegii, Paragwaju, Holandii, Polski, Szwecji, Szwajcarii, Czechosłowacji i Rosji Sowieckiej.

PROCES N. S. D. A. B.

W drugim dniu procesu apelacyjnego członków wyrotowej organizacji niemieckiej NSDAB, sąd odczytywał w dalszym ciągu zeznania oskarżonych złożone w czasie rozprawy pierwszej instancji. Jak wiadomo, oskarżeni w zeznaniach tych wypierają się najczęściej winy, a jeśli już przyznają się do przynależności do NSDAB, to tłumaczą swój krok bezrobociem i tym, że ci, którzy ich do organizacji wciągnęli — obiecywali im pracę. Następnie sąd odczytał zeznania świadków, rekrutujących się w przeważnej części z pośród służby śledczej.

Po odczytaniu zeznań sąd przystąpił do przesłuchania oskarżonych, którzy zeznawali w tej kolejności, jak podczas rozprawy pierwszej instancji. Naogół oskar-

żeni nie zmieniają zeznań, złożonych pod czas pierwszej rozprawy. Proces trwa.

EKSCESY STUDENCKIE.

W dniu onegdajszym w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie doszło do ekscesów na tle konfliktu pomiędzy rektorem a studentami, należącymi do koła ekonomistów.

Jak zwykle w takich wypadkach doszło oczywiście do wybryków antysemitów, w wyniku których 14 studentów zostało ciężko poturbowanych oraz woźny uczelni. Wobec zajść rektor uczelni prof. Miklaszewski zawiesił wykłady na czas nieokreślony. Wczoraj również doszło do wybryków antysemitów na Politechnice warszawskiej, w wyniku których sześć studentów zostało poturbowanych.

SRZEDAŁA CÓRKĘ ZA 30 ZŁ.

Przed dwoma tygodniami w Wilnie zaginęła 16-letnia Janna Gudańcówna. Ojciec zaginionej zwrócił się do policji, która wszczęła dochodzenie, rozsyłając listy gończe. W tych dniach zaginioną dziewczynę zatrzymano w Łomży w towarzystwie niejakiego Stanisława Szurka, który, jak się okazało, uwiódł ją i wywiózł do Łomży. Oboje zostali dostarczeni do Wilna, gdzie Szurko zeznał, że znalazł w porozumieniu z matką Gudańcówny, która za oddanie mu córki otrzymała 30 zł. wynagrodzenia.

Przeciw spekulacji

W walce z zastoje gospodarszym w Polsce w ciągu ostatnich kilku lat najpoważniejszą przeszkodą była różnica między cenami przemysłowymi a rolnymi z jednej strony, oraz między cenami wszelkich produktów fabrycznych a siłą nabywczą najszerzych rzesz konsumentów z drugiej strony.

W wielu dziedzinach akcja ta dała pożądane rezultaty i ceny fabryczne dostosowane zostały do możliwości płatniczych obywateli. Podkreślić trzeba, że na niższe ceny skoczyła nie tylko konsumpcja, który mógł zaspokoić swoje potrzeby, ale także przemysł, który zwiększył wytwórczość swych produktów na rynku wewnętrznym. Charakterystycznym przykładem jest wielki wzrost konsumpcji cukru oraz cementu, jaki zaznaczył się po obniżeniu cen tych artykułów.

Przejawy pomysłniejszej koniunktury, jakie zaznaczyły się ostatnio, a przede wszystkim dobroczynna dla całości gospodarstwa społecznego wyżka cen zbóż stały się po kusą dla niektórych przemysłowców do podnoszenia cen swych produktów. Tu i ówdzie — jak np. w cegielnianach podwarszawskich — objawiły się nawet zakusy spekulacyjne. Stłumione one jednak zostały przez rząd w zarodku, a winni ponieśli surową, zasłużoną karę.

Na tym nie koniec. Elementy spekulacyjne wywołują nieczym nie uzasadnioną falę drożyzny niemal wszystkich artykułów powszechnego użytku. Nie trzeba chyba podkreślać, jak taka wyżka cen odbija się na ludziach pracy, gdy widza, jak rosną koszty wyżywienia, podczas gdy ich mizerne zarobki pozostają niezmiennione. Powstaje rozgorączczenie, nieufność, panika. Ale rząd przeciwstawił się spekulacji. W dniu 19 b. m. premier, gen. Sławoj-Skladkowski zwiedził szereg hal targowych, sklepów spożywczych i składów węgla w Warszawie dla skontrolowania cen artykułów pierwszej potrzeby. Za brak cen na towarach, brak cenników, oraz posiadanie cenników z wyższymi cenami, właściciele sklepów zostali ukarani w trybie karno-administracyjnym grzywnami 500 i 600 złotych. Jako dalszą konsekwencję swej inspekcji w obronie szerokiej rzeszy obywateli pan premier w charakterze ministra spraw wewnętrznych wydał do wszystkich wojewodów, prezydentów miast i starostów okólnik w sprawie walki z drożyzną. Czytamy tam między innymi: „Rząd przystępuje z energią do walki ze spekulacją i wzywa do pomocy całe społeczeństwo. Krótkowzroczni, egoistyczni wyżywkawcy ogółu, przez podbijanie cen artykułów pierwszej potrzeby, ukrywanie posiadanego towaru i szerzenie niepokojących pogłosek o mających jakoby nastąpić wyżkach cen — będą karani bezlitośnie“.

Wojewodowie, prezydenci miast i starostowie obowiązani są poświęcić co najmniej jedną godzinę czasu dziennie na osobistą kontrolę cen

WOJNA HISZPANSKA

zahamowała turystykę na długie wieki

Krwawa wojna domowa w Hiszpanii zniszczyła nie tylko mienie i dorobek wieloletni obywateli tego pięknego kraju, ale cały świat cywilizowany pozbawiła oglądania bezcennych wartości kulturalnych, nagromadzonych po miastach półwyspu pirenejskiego przez wieki.

Dotychczas obok Włoch Hiszpania była celem wycieczek tysięcy tury-

stów anglo-włoskich i amerykańskich. Nęciły ich nie krajobrazy hiszpańskie lecz miasta, zwłaszcza miasta Hiszpanii południowej i środkowej, teren, na którym istniały i

kwitły potężne państwa arabskie, których władcy popierali architekturę jako jeden z najpiękniejszych i najtrwalszych przejawów sztuki. Władcy arabscy panowali w Kordobie (stolica

kalifatu); miasta Saragossa, Toledo, Valencja, Sevilla, Granada miały osobnych władców arabskich.

Każdy z nich budował zamki i meczety, które potym zwyczajem Hiszpanie, poczynając od trzynastego wieku zmieniali na katedry i kościoły parafialne katolickie. Budowali też mosty, mrurowane, zdumiewające trwałością, lekkością profilu i pięknocią

Kordoba do ostatniej chwili posiadała szereg starych budowli ze wspinała katedrę, która pierwotnie była meczetem, zwanym „Mezquita“. Budowano ją około trzystu lat w wiekach od ósmego do dziesiątego. Arabowie otoczyli miasto murem obronnym, który przetrwał aż do dzisiejszych czasów. Mur posiada mnóstwo wież okrągłych, ośmiookątnych i czteroekątnych. Na południowym brzegu rzeki Guadalquivir, przepływającej przez miasto wzniesli władcy arabscy piękną twierdzę, zwaną Carrahol. Broniła ona przejścia przez rzekę. Część samego miasta Kordoby jest jeszcze pochodzenia rzymskiego, część druga pochodzenia arabskiego. Dlatego to wiele domów już runęło, innym grozi ruina z dnia na dzień. Należy podkreślić, iż katedra kordobańska należy do

najpiękniejszych gmachów świata. Jest to arcydzieło sztuki budowlanej arabskiej. Tak samo i most nad rzeką, mający 16 łuków mrurowanych, rozpoczęty jeszcze w 719 roku przez Arabów, ściga tysiące i tysiące turystów z całego świata. Pałac dawnych królów arabskich, ich ogrody pomarańczowe. Alcazar czyli zamek, również dzieło Arabów i to z 786 roku po Chrystusie, Paloma czyli kapiele kalifów są przynętą dla turystów.

Trzy czwarte miast hiszpańskich — to prawdziwe muzea architektury. Zniszczyć je — to znaczy ogłodzić Hiszpanię na stałe i nieodwołalnie. Bo do Hiszpanii, pozbawionej owych arcydzieł architektury arabskiej i gotyckiej nie będzie przyjeżdżał teraz nikt.

Wojna domowa zabiła turystykę na półwyspie pirenejskim na długie wie-

Dziś

Jeszcze nabyć możesz los
w szczęśliwej kolekturze

K A F T A L A

Katowice, ul. Dyrekcyjna 2.
Ciągnięcie I-aj klasy dnia 22, 23, 24 i 26 października b. r.

Brak śmietany i serów

Niemcy zaczynają pościć..

Sytuacja aprowizacyjna w Rzeszy Niemieckiej pogarsza się z dnia na dzień. Świadczą o tem coraz to nowe zarządzenia i wystąpienia oficjalnych kierowników. Ostatnio min. aprowizacji Darr wystąpił z apelem do gospodyń, by oszczędnie obchodziły się z produktami, których Niemcom brak i które zmuszone są importować z zagranicy. Możliwie mają posługiwać się tylko artykułami, których Rzesza ma pod dostatkiem jak

chlebem, mąką, mlekiem, cukrem i kartoflami.

Natomiast braknie im tłuszczów jaj i jarzyn. Min. Darr mówi: „Trzeba zrezygnować z własnej wygody i przyjemności na rzecz ogółu“. Sumy, które miałyby być obrócone na import

towarów spożywczych trzeba obrócić na import surowców przemysłowych, aby zatrudnieni bezrobotni nie stracili pracy w miesiącach zimowych.

Wyrazem tego jest ostatnio zarządzenie ograniczające używanie poszczególnych środków spożywczych. Ograniczono sprzedaż

śmietany, śmietanki i serów tłustych o 25 proc. dotychczasowego kontyngentu. Produkty te nabywać mogą jedynie restauracje i kawiarnie, natomiast sprzedaż osobom prywatnym została wogóle zabroniona. Fachowcy twierdzą że tym sposobem zaoszczędzą 30.000 centnarów masła na okres miesięcy zimowych.

Kto jest inwalidą?

Ubezpieczenie emerytalne robotników

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wyjaśnił, że koniecznym warunkiem przyznania renty inwalidzkiej lub wdowiej z ubezpieczenia emerytalnego robotników (względnie zaopatrzenia inwalidzkiego lub poinwalidzkiego) jest obok szeregu innych wymagań stwierdzenie inwalidztwa, o ile prawo do świadczeń nie wynika z przekroczonej ustawowej granicy wieku.

Inwalidą w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu emerytalnym robotników jest ten, kto wskutek choroby, ułomności fizycznej albo umysłowej, ulegał też wskutek upadku sił fizycznych albo umysłowych, stanie się nie-

zdolny do zarobienia własną pracą 1/3 części tego, co zarabia w danej miejsowości osoba w pełni sił fizycznych, i umysłowych o podobnym wykształceniu i uzdolnieniu.

Prawo do renty sieroczej lub zaopatrzenia dla sierot po ukończeniu 17 lat (chłopcy) względnie 18 lat (dziewczęta) uzależnione jest od stwierdzenia całkowitej niezdolności do zarobkowania wskutek ułomności fizycznej lub umysłowej, oraz powstania tej niezdolności przed osiągnięciem wymienionego wieku.

—:—

Moskwa zrywa z Europą

Zmierzch kariery Litwinowa

Sensacyjne wiadomości o rzekomo planowanej przez Sowietów radykalnej zmianie polityki zagranicznej przynosi dziś „Evening News“.

Według informacji dziennika ZSRR, zamierza mianowicie usunąć się od wszelkiej akcji zbiorowej, przechodząc do polityki izolacji, wyrażając protest czerwonego Wschodu wobec faszystowskiej i kapitalistycznej Europy.

Zdaniem „Evening News“, należy się liczyć wobec tego z niewątpliwym zmierzchem kariery politycznej komisarza spraw zagranicznych Litwinowa, jak wykazały bowiem ostatnie wydarzenia międzynarodowe, jego polityka okrażenia Niemiec całkowicie zbankrutowała.

Najlepsze wśród dobrych

to gilzy do papierosów

„Dla Znaczców“

f a b r y k i :

E. Paschalski i Ska, Radom

DRZAZGI.

Czyżby fałszywe pogłoski?

Przed kilku dniami podaliśmy wiadomość o bliskim ślubie Jana Kiepurę, który odbył się ma w Katowicach.

Niektóre dzienniki podały narzeczeńską zapowiedź urzędową o ślubie Jana Kiepurę z Martą Eggert. Zapowiedź ta uwieczniona była w magistracie katowickim. Wszystko wskazywało na to, że doskonały śpiewak zamierza narzeczeńce rozstać się ze stanem kawalerskim.

Kiepurę, który bawi obecnie w Wiedniu oświadczył w rozmowie z tamtejszym korespondentem I. K. C., że wiadomość o jego bliskim małżeństwie jest jedną z fałszywych pogłosek, powtarzanych niejednokrotnie.

Nie wiadomo komu więc wierzyć, korespondentowi I. K. C., czy urzędowej zapowiedzi magistratu katowickiego.

Przy okazji zaznaczyć należy, że prezydent Austrii Miklas przyjął we wtorek na audyencji Jana Kiepurę w związku z 10-leciem jego pracy artystycznej w wiedeńskiej operze państwowej.

Według pogłosek z tej okazji Kiepurę otrzymał ma rzadkie odznaczenie austriackie.

DOM I SZKOŁA

TYGODNIOWY DODATEK,
POSWIĘCONY ZAGADNIENIOM
PEDAGOGICZNYM

MIECZYSLAW JANUSZEWSKI, nauczyciel.

Wartości wychowawcze muzyki

Każdy przyzna, że wpływ muzyki na wrażliwą duszę dziecka jest ogromny. Stern twierdzi, że rytmiczne kołysanie połączone ze spokojnym nuceńiem piosenki uspakaja niemowlę, Fröbel śpiew postawił

na naczelnym miejscu.

w swych ogródkach.

Widzimy więc, że z przejawami muzyki jako sztuki, człowiek spotyka się najwcześniej w swym życiu. Niestety, muzyka zeszała obecnie w szkołach

na plan dalszy,

ale przejść nad tym do porządku dziennego nie można. Musimy coś zrobić, aby nie zostać w tyle za innymi. Niektóre narody mają muzykę we krwi, nie mogą bez niej żyć. Dla przykładu weźmy Czechów, Włochów, a chociażby Rosjan, którzy przy lada okazji nuceją pieśń zamiast sypać przekleństwami i narzekać.

Znaczenie wychowawcze muzyki jest wielkie, jest częścią wychowania ogólnego. Muzyka jednoczy przygodną grupę ludzi, którzy zbrali się, aby wspólnie kierować swe wysiłki dla doskonalenia i poznania piękna. Nie wątpię, że ci ludzie będą szli ręką w rękę i w innych okolicznościach życiowych.

W okresie naszej niewoli pieśń łączyła rodaków, chór był miejscem wspólnych zebrań, był

krzewicielem polskości

i solidarności. Czyżby miały minąć bezpowrotnie te czasy, kiedy zbierano

KAWALEC WINCENTY, nauczyciel

SŁONECZNA SZKOŁA

Jest w Sosnowcu przy ulicy Rudnej szkoła, gdzie wchodząc, czuje się słoneczną radość życia, jakąś czystą, ciepłą atmosferę szkolną. Twarze dziewcząt i chłopców roześmiane, rozdrowadzone życiem i młodością. Szkoła mieści się w parku, zdala od zgiełku i huków wielkomiejskiego.

Pausa... Wszystkie dzieci biegają do szczytów. Zawody, gonitwy pod okiem nauczycieli. Na zimę przygotowuje się ślizgawkę na podwórzu. Dzieci odciekają się ogródkiem szkolnym, w którym obserwują życie warzyw i kwiatów.

Radiofonia szkolna W POLSCE.

Radio w szkołach rozpowszechnia się z dnia na dzień. Ilość szkół posiadających aparaty odbiorcze przedstawia się następująco: szkoły powszechne 2453, średnie 537, zawodowe 275. Mimo niskiej ceny odbiorników w szkołach pod szesnastu stwierdzono statystycznie, że radia słucha w kraju 900.000 dzieci. Najgęstsza sieć istnieje na Śląsku. Radio w szkole staje się dziś niezbędnym sprzętem jako pomoc naukowa. Szkoły dochodzą do własnych aparatów przez urządzenie poranków, przedstawień itp.

Min. WR. i OP. okólnikiem z dn. 5 lipca 35 r. wprowadziło film jako pomoc naukową w szkołach średnich. Z tą chwilą film szkolny staje się u nas nowym zagadnieniem, którym zająć się musi po ważnie zarówno technika jak i dydaktyka filmowa. J. Morski i B. Brydzki opracowali instrukcje metodyczne i wskazówki co do wprowadzania filmów do nauki.

Kinofikacja szkolna zaczęła się w Ameryce i wędruje pospiesznie przez wszystkie zachodnie kraje Europy. Polska w większości pozostaje jeszcze przy studiu skopie.

Dzisiaj już w nowych budynkach szkolnych przewidywać się powinno osobne sale koncentrujące radio, kino, epidioskopie.

Sprawy te podajemy do wiadomości tym nauczycielom, którzy mają inicjatywę, odznaczają się werwą, ruchliwością,

się, aby wspólnie opracować, lub odegrać parę utworów muzycznych?

Nadchodzą jesienne szarugi, długie wieczory, z którymi nie wiadomo co zrobić. Nuda, zniecierpliwienie, narzekanie na ciężkie czasy wypełniają czas. Gdy w takim momencie ktoś w rodzinie zagra na jakimś instrumencie rozchmurzy wszystkich. Utwór wykonany nawet miernie, ale przez kogoś bliskiego, przemawia bardziej do duszy i daje więcej zadowolenia niż słyszany na przykład przez radio. Oddziaływa tu bezpośrednio, bliski kontakt między wykonawcą, a słuchaczem. Żeby jedak umieć słuchać muzyki, trzeba się na niej znać, trzeba ją rozumieć i pokochać, trzeba się w tym kierunku kształcić.

„Muzyka jest źródłem radości i miłych przeżyć, ale dla tych, którzy ją odczuwają całą istotą“.

Jak wspominałem, dzieci reagują na elementy muzyki już w okresie niemowlęctwa, właściwie jednak zainteresowanie tą sztuką wykazują około 7—8 roku życia. Rodzice winni zbadać, czy dziecko ma słuch, czy interesuje się i lubi muzykę i w wyniku dodatkum umuzykalniać dzieci, wreszcie uczyć (ale nie forsownie) gry na jakimś instrumencie. Nie chodzi o fabrykowanie wirtuozów, chodzi tylko o to, aby młode pokolenie umiało wyczuć piękno w muzyce, żeby dzieci mogły zadowolnie swe ambicje, żeby miały większy zakres zainteresowań.

Jedną z klas przygotowuje uroczysty zbiór warzyw i pieczenie ziemniaków. Zawiazuje się

koło obrony przyrody,

które zakłada sobie akwarium z rybami i przygotowuje nawet urządzenie uroczystej „gwiazdki“ dla ptaszków. Ptaszki dostają domki heskie, szrynki i półki do karmienia, na które dzieci składają pokarm dla tak bardzo miłej skrzydlatej gromady.

Wchodzę do szkoły. Na korytarzach umywalnie, ręczniki przyzwyczajają dzieci do czystości.

Klasy duże, czyste, słoneczne.

Estetyczne obrazy na ścianach, ładne kwiaty dopełniają całości. Na ścianach oprawione przez dzieci i ładnie utrzymane „Iskry“ — czyn młodzieży „Płomyk — Płomyczek“. Na głównej ścianie napis P. C. K.: Czystość to zdrowie — miłuj bliźniego. Jedną z dziewczynek dyżuruje z opaską P. C. K., mając pod opieką apteczkę. Użycia apteczki uczą się wszystkie dzieci. Duża pauza.

Hareerki zapraszają do bufetu, który same prowadzą — same przyrządzają herbatę i gotują mleko. Każde z dzieci biednych i zamiejscowych musi zjeść gorące śniadanie. Hareerki prowadzą też swoją

spółdzielnię szkolną.

Dzieci posiadają duży wybór książek w specjalnie dobranej bibliotece. Szkoła posiada też śliczną pracownię robót i gabinet przyrodniczy.

Między domem a szkołą istnieje łączność i żywe liwa współpraca. Nad dzieckiem pracuje dom i szkoła — matka i nauczycielka się uzupełniają, razem pracują, bo obie kochają jedno dziecko.

Dlatego też istnieją patronaty klasowe, które organizują wycieczki i imprezy szkolne. Pracy społecznej uczy samorząd szkolny.

Naprawdę nowoczesna, ślicznie przez p. mgr. Zagrodzką prowadzona szkoła. Czują się tu dotrze roześmiane dziewczynki i czupurni, tętniący życiem chłopcy. Szkoła mieści się przy gimn. im. H. Rzalkiewiczowej.

Idzie twarda zima...

Nauczycielstwo pomoże biednym

Ledwie liście drzew żółkną po czędy, całe społeczeństwo zadzwoniło na alarm: Pamiętajmy o 400 000 bezrobotnych, o głodnych. Na czele akcji pomocy zimowej głodnym staje cały Rząd i organizują się komitety wojewódzkie i powiatowe. Nauczycielstwo nie pójdzie luzem.

I my zwyczajowe mamy swój odcinek, my codziennie widzimy, przy dzisiejszych chłodach, bosc dzieci, skulone, idące do szkoły. Serce boli... jedne dzieciśka schłodne, dostają odzianą i drugie niedzne. I co one temu winny? Urodziły się dziećmi biedaków. A szkoła chce dać wiedzę wszystkim, biednemu i bogatemu. Jakże tu kazać wyjść na pauzę dzieciom bosym, kiedy one po pierwszej jeszcze lekcji nie

przyszły do siebie. Inne jedzą bułkę lub chleb z masłem a te nasze bosjaki nie mają nic. Nigdzie tak nie widać drastycznie tych różnic jak w szkole. To też koleżeństwo Związkowe ma swój odcinek. Idzie sroga zima. My pierwsi na szafce pomocy głodnym poprzez swoją własną szkołę. Idźmy do komitetów czy nas proszą czy nie, ko latajmy i nieśmy pomoc bosym dzieciom, którym grożą choroby dziecięce ze zimą i głodem. Biedne dzieci wyciągają ramiona ku słońcu ku nauczycielom. Któż pierwszy przytulil te właśnie dzieci do swego serca, jeśli nie my nauczyciele. Niech wielcy radzą o wielkich rzeczach. Nasza niwa to szkoła i tu złożymy swój trud, ofiarność i miłość.

KRONIKA

— WYCIECZKI SZKOLNE A NAUCZYCIEL. Uchwałą Komisji Między szkolnej postanowiono, że nauczyciele towarzyszą młodzieży na wycieczkach mając otrzymywać dziennie 6 zł. diety. Tak szkoły państwowe jak i prywatne winy tę uchwałę respektować.

— WYCIECZKI JESIENNE. Ażkol wiek tegoroczna jesień nie sprzyja wycieczkom spowodu deszczów i chłódów, to jednak każda szkoła powinna sobie uprząwać, że się tak wyrażę, odpowiedni czas, by urządzić pieczenie ziemniaków. Szczególnie dla dzieci miejskich jest to duża atrakcja. Mimo wszystko sprząwać się należy, że fala ciepła powróci na jakiś czas. Obecna pora sprzyja do rozwinięcia życia świetlicowego w szkołach.

— APEL DO WSZYSTKICH SZKÓL ZAGŁĘBIA. Każda wiecjklasowa szkoła zagłębiowska winna nawiązać kontakt z dziećmi szkół poleskich. Szkół średnio klasowych mamy w powiecie około 70 a szkół średnich ponad 20. Nasza dziedzina swą niezuciową działalnością objąć 90 szkolek wiejskich na dalekim Polesiu.

— KORESPONDENCJE Z POWIATU. F. Edmund Stefan Włosek, nauczyciel z Psar, przeniesiony na własną prośbę z Erzytyku, donosi nam, że wprowadził dobirowelne ćwiczenia w strzelaniu w fiowru dla uczniów starszych klas. Dzieci bardzo chętnie strzelają, rośnie w nich duma małych rycerzy. Nabój kosztuje 3 grosze, co dzieci chętnie pokrywają. Jest to próba, którą mieliśmy i gdzie indziej, zresztą próba szlachetna, przygotowująca już w chłopcach 14-letnich przyszłe kadry wojskowe. Prosimy naszego korespondenta, by po uzyskaniu doświadczeń podzielił się z nami rezultatami.

— MŁODZI IDA. Wychodziło pismo młodzieżowe pt.: Młodzi ida. Jakoś obecnie pismo to zamilkło. Było to pismo dobre i podawało to wszystko, czym młodzież się interesowała. Byłoby dobrze, aby polonisci wspólnie z młodzieżą tym piśmie się na nowo zajęli. Dostęp do gazetki winna mieć wszystka młodzież szkół średnich. Szkoły powszechne mają swego świetnego „Powszechniaka“.

5,000 etatów NAUCZYCIELSKICH.

Dla nauczycieli bezrobotnych będzie to pocieszająca wiadomość. Jak się informujemy z kół miarodajnych Inspektor Sił Zbrojnych wyraził życzenie, aby w budżecie na rok 37-38 wstawiono pozycję na zatrudnienie pięciu tysięcy nauczycieli. Pięć tysięcy etatów zmniejszy bezwarunkowo bezrobocie nauczycielskie.

Wiadomość tę należy uważać za pewną.

Za takie stanowisko nauczycielstwo gorącym sercem podziękuje Panu Inspektorowi Sił Zbrojnych.

— Z ŻYCIA POW. Z. N. P. w BĘDZINIE. W ub. niedzielę odbyło się plenarne posiedzenie zarządu oddziału powiatowego Z. N. P. w Będzinie, na którym poruszone zostały sprawy dotyczące życia i pracy nauczycielstwa.

W celu zapoznania się z warunkami pracy Ognisk ZNP. w powiecie, zostaną przeprowadzone lustracje Ognisk. Lustracje te dostarczą materiału na zjazd powiatowy, który odbędzie się w końcu br.

Aby ułatwić dokształcanie się nauczycielstwa zarząd oddziału powiatowego Z. N. P. w Będzinie organizuje wyższy kurs nauczycielski, który obejmie 2 grupy pedagogiczną i geograficzno-historyczną. Program W. K. N. jest uzgodniony z programem państw. W. K. N. w Krakowie i zatwierdzony przez Kuratorium.

Egzaminy po ukończeniu odbywają się w Sosnowcu. Ponieważ termin otwarcia W. K. N. jest przewidziany z początkiem listopada, ci wszyscy z powiatu nauczycielstwa, którzy mają zamiar dalszego kształcenia się, powinni nadesłać zgłoszenia do zarządu oddziału pow. Z. N. P. Będzin, ul. Szkolna 1.

Początkujący mogą dowolnie wybrać grupę przedmiotów i zaznaczyć to w zgłoszeniu.

— Z WYDZIAŁU PEDAGOGICZNEGO OGNISKA Z. N. P. w BĘDZINIE. Wydział Pedagogiczny Ogniska Z. N. P. w Będzinie prowadzi wstępne prace nad poznaniem środowiska m. Będzina. Poznanie środowiska ma wielkie znaczenie dla nauczycielstwa w jego pracy w szkole i poza szkołą. W pracach nad poznaniem środowiska przyrzekł swój współdziałanie dr. Kursa, autor prac naukowych z tej dziedziny. Wydział Pedagogiczny zwraca się do ogółu nauczycielstwa, znającego teren m. Będzina oraz osób spoza sfery nauczycielskiej, o łaskawe nadsyłanie posiadanych materiałów i spostrzeżeń. We wszelkich sprawach związanych z poznaniem środowiska zwracać się należy do Przew. Wydz. Pedag. P. M. Wroblewskiego. Będzin, szkoła nr. 6, tel. 7-15-44.

SZKOŁY PRYWATNE. MAJĄCE PRAWA SZKÓŁ PAŃSTWOWYCH. MWR. i OP. przyznało pełne lub niepełne prawa następującym szkołom prywatnym: Sosnowiec: gimn. Zrzeszenia — pp. gimn. Rzadkiewiczowej — pp. gimn. Rydowskie — np. Będzin: gimn. Furstbergów — pp. gimn. Zgr. Kupców — pp. gimn. żeńskie Krzymowskiej — np. Dąbrowa Gornicza: gimn. Zawidzkiej — np. Olkusz: gimn. Macierzy — pp. Zawiercie: gimn. Zrzeszenia Naucz. — np.

— NOWA STOPA DIET DLA FUNKCYJ PAŃSTWOWYCH. Pół diety liczy się za czas od 6 do 12 godzin, 75 pr. — za czas od 12 do 18 godz. cała dieta za 24 godz. Cała dieta dla grupy II wynosi 5 zł, dla 10, 6 zł, dla 3 — 7 zł, dla 8 — 5 zł, dla 7 — 10 zł, dla 6 — 13 zł, dla 5 — 17 zł.

Walka z drożyzną w Zagłębiu

Kontrola cen artykułów spożywczych

Starosta powiatowy J. Bexa w towarzystwie kmdanta pow. pol. państwowej kom. Ciesielskiego przeprowadził wczoraj pierwszą kontrolę cen artykułów powszedniego użytku w sklepach znajdujących się na terenie Sosnowca i Bezdźnia

W wyniku przeprowadzonej lustracji zostało ukaranych grzywnami w wysokości od 25 do 100 zł. kilkunastu miejscowych kucyków,

w których ujawniono brak cenników, względnie ceny były wysokie i nie odpowiadały wyznaczonej stopie życiowej.

W dwóch sklepach z pieczywem stwierdzono protokolarnie, że bochenki chleba nie miały odpowiedniej wagi.

W kilku wypadkach stwierdzono również mniejsze lub większe uchybiecia sanitarne.

W Czeladzi

Władze bezpieczeństwa przystąpiły energicznie do walki ze spekulacją cen w handlu w Czeladzi.

We wszystkich sklepach odbyły się kontrole cenników, przy czym policja spisała na winnych, nieprzez rzegających przepisów surowe kary. Naogół sklepikarze dostosowali się do wydanych zarządzeń władz.

W Zawierciu

Stwierdzone zostało, że nie wszyscy właściciele sklepów w Zawierciu dostosowali się do ostatniego zarządzenia władz, nakazującego ujawnianie cen wszystkich artykułów. Kontrolując sklepy policja wypadków ujawnianie cen znalazła dość sporo. Wszyskim tym sklepikarzom sporządzono doniesienia, a nałożono ich w ostatnich dniach aż 60. W dniu wczorajszym przeciwko 30 sklepikarzom odbyła się rozprawa karna w starostwie powiatowym w Zawierciu. Wszyscy ci sklepikarze zostali ukarani grzywną, która może im być zamieniona na areszt. Ogólna wysokość grzywny tych 30 sklepikarzy wynosi 500, lub 100 dni aresztu.

Jutro odbędzie się rozprawa przeciwko dalszym 30, przy czym kontrola trwa nadal w całym powiecie.

Następnie stwierdzono, że bez zadnego uzasadnienia podnoszone są ceny różnych artykułów, zwłaszcza pierwszej potrzeby. Winni tego rodzaju podwyżkom będą surowo karani, tym bardziej, że rząd postanowił do zwykłej cen nie dopuścić, nad czym czuwają również władze administracyjne.

Jednakże w walce z nieuczciwą spekulacją powinno brać udział całe społeczeństwo, dla którego zwykła cena nie jest i nie powinna być obojętna. Każdy obywatel w razie ujawnienia podwyższenia cen winien o tym zameldować w komisariacie policji lub w starostwie powiatowym, lub w razie braku czasu uczynić to może spotkawszy pierwszego lepszego posterunkowego policji.

W Oikuszu

W dn. wczorajszym p. starosta Brzostyński przeprowadził osobistą kontrolę cen w kilku sklepach

okuskich, badając wysokość cen poszczególnych towarów. Narazie kucyki zostały ostrzeżeni przed wysokimi karami w razie ujawnienia wyższych cen sprzedanych w sklepach spożywczych.

Donosiliśmy niedawno o odmowie starostwa okuskiego podwyższenia przez hurtowników mączarzy cen mąki do wypieku chleba. Ponieważ hurtownicy wbrew tej odmowie podwyższyli cenę mąki, zostało wszczęte przeciwko nim dochodzenie karne.

Uwaga!

FUTRA

Eleganckie Panie ubierają się w futra
w znanej w Zagłębiu i na Górnym Śląsku
firmie

CH. STOROZUM

Sosnowiec, 3-go Maja 7
Telefon 62 4 1.

Obsługa solidna, ściśle fachowa
CENY KONKURENCYJNE
Fasony p-g najnowszych modeli paryskich

Komitet F. O. N. w Dąbrowie Górniczej

Pod przewodnictwem prez. T. Trzęsieniecha odbyło się onegdaj w sali rady miejskiej w Dąbrowie posiedzenie komitetu FON.

Po odczytaniu protokołu z ostatniego posiedzenia przez sekretarza p. M. Otto rozwinęła się dłuższa dyskusja na temat zorganizowania zbiorów na FON, oraz w sprawie powołania do życia komitetu honorowego.

Ostatecznie uchwalono, aby akcje zbiorów przeprowadzić w jak najszerszym zakresie.

Do komitetu honorowego zostali wybrani pp.: ks. dziekan Oleżakowski, ks. prob. Niedźwiedzki, dyr. Swirtun, inż. Marczewski, dyr. Kuliński, dyr. Jankowski, dyr. Zwoliński, dyr. Zieleńkowski i p. Majłtys.

Wiadomości bieżące

Dzisiaj: Korduli i Alodii
Jutro: Seweryna i Romana
Wschód słońca: 7.18
Zachód słońca: 4.20

TEATR MIEJSKI W SOSNOWCU

Dzisiaj o godz. 20.30 nieodwołalnie po raz ostatni doskonała komedia I. Rittnera pt. „Głupi Jakub”. Komedia ta dzięki swym walorom literackim cieszy się wszędzie długotrwałym powodzeniem.

Jutro o godz. 20.30 przebieg sezonu sztuki W. Fodora pt. „Matura”. Bilety od 25 groszy do nabycia w firmie W. Czechowski.

— OSOBISTE. Dr. P. Sawka — prawnik, specjalista w sprawach skarbowych, złożył egzamin adwokacki i otwiera wkrótce kancelarię adwokacką w Sosnowcu.

— ODSZKODOWANIA I DIETY DLA CZŁONKÓW ZARZĄDÓW GMIN. Mini sterstwo spraw wewnętrznych wyjaśniło, że uchwała rady gminy, ustalająca w wysokości odszkodowania diet dla członków zarządu za udział w posiedzeniach kolegium zarządu gminy, obejmować może tylko jeden okres budżetowy, gdyż, zgodnie z obowiązującymi przepisami, przyznawanie tego odszkodowania zależne jest od środków finansowych i preliminowania odpowiednich kredytów w budżecie gminy.

— NACZELNIK URZĘDU SKARBOWEGO W DĄBROWIE — USIĘPUJE. Jak się dowiadujemy, naczelnik urzędu skarbowego w Dąbrowie p. Szezech opuścił swe stanowisko.

Opróżnione stanowisko naczelnika p. Szezech objąć ma p. Ostrowski — kierownik wydziału wymiarowego.

— POMOC ZIMOWA INWALIDOM WOJENNYM. Zarząd Kompanii Legii Inwalidów Wojennych Wojsk Polskich im. gen. J. Sowińskiego w Sosnowcu na wezwanie ogólnopolskiego komitetu zimowej pomocy, postanowił najbiedniejszym swym członkom przyjąć w ramach swych możliwości z pomocą. W związku z powyższym członkowie Legii Kompanii w Sosnowcu winni zgłosić się w sekretariacie przy ul. Żytniej 10, Dom Społeczny w godzinach urzędowych, tj. od godz. 10-iej do 14-iej w celu zarejestrowania się.

— WYPADEK NA KOP. „JOWISZ”. Nocą wczorajszą podczas pracy na dole kopalni „Jowisz” w Wojkowicach Komornych wydarzył się nieszczęśliwy wypadek robotnikowi Stanisławowi Lisikowi z Dobieszowic. Lisikowi węgiel złamał nogę. W stanie poważnym przewieziono go do szpitala w Czeladzi.

— SPADŁ Z DACHU I ZŁAMAŁ REKĘ. Wczoraj po południu uległ wypadkowi 12-letni Józef Przytylak, zam. przy ul. Staszica w Czeladzi. Przybylak podczas gonitwy z kolegami spadł z dachu i złamał sobie rękę. Pierwszej pomocy udzielono chłopcu w szpitalu.

Przedstawiam się jako nowy

D-ra OETKERA
budyń czekoladowo-śmietankowy

Zastępca: H. NORZYMBERSKI
Częstochowa, Aleja 38

Niezrównana książka z przepisami D-ra A. Oetkera pt. „Dobra gospodyni pieze sama” jest do nabycia we wszystkich sklepach kolonialnych, księgarniach i u naszego zastępcy. Cena obniżona 30 groszy.

KOMITET POMOCY ZIMOWEJ.

Onegdaj wieczorem w sali rady miejskiej w ratuszu sosnowieckim odbyło się pod przewodnictwem p. prez. Fackowskiego posiedzenie organizacyjnego Komitetu pomocy zimowej rodzinom bezrobotnym.

Na posiedzeniu na wniosek przewodniczącego dokonano wyboru komitetu wykonawczego i poszczególnych sekcji.

Nowa umowa W BROWARZE „KORONA”.

W dniu 19 bm. pomiędzy właścicielem browaru „Korona” w Bezdźniu, a pracownikami tego browaru zawarta została umowa dotycząca warunków pracy i płacy. Na podstawie tej umowy zarobki robotnicze zostały podwyższone od 8 do 10 proc. Z ramienia browaru umowę podpisał dyr. Jakub Rosentium, zaś ze strony robotników delegat Władysław Moń i sekretarz okręgu centralnego zjednoczenia klasowych związków zawodowych Roman Zajacowski.

Umowa ta została przesłana do Inspektoratu Pracy celem zatwierdzenia jej.

SKŁAD MATERIAŁÓW BUDOWLANÝCH

Inż. B. Zamojski i M. Zamojski

KATOWICE

Biuro ul. Sokolska 3, tel. 568.75.
Skład ul. Zamkowa 26, tel. 353.52.
Poleca rury kamionkowe, wyroby szamotowe firmy „Marywil”, różne artykuły budowlane.

— CECH SZEWCÓW I CHOLEWKARZY W SOSNOWCU obchodząco będzie w niedzielę święto swoich patronów Krystyna i Krystianina. Program tej uroczystości zapowiada: godz. 9 — zbiórka w lokalu cechu przy ul. Piłsudskiego nr. 16, godzina 9.30 — msza św. w miejscowym kościele parafialnym. Po mszy świętej odbędzie się złożenie holdu przed tablicą obchodzącego Jana Kilińskiego, po czym pochód przejdzie do lokalu cechu, gdzie zostanie wygłoszony referat o spółdzielni obuwia.

Po referacie koleżeńskim obiad i zabawa. Zarząd cechu prosi wszystkich członków o wzięcie udziału z rodziną, czeladnikami i uczniami w powyższej uroczystości.

— Z CENTRALNEJ TARGOWICY W MYSŁOWICACH. Na targowicy sprzedano w ub. tygodniu: 531 szt. bydła, 203 szt. świń, 3 szt. owiec, 185 szt. cieląt, razem 2650 szt. zwierząt. Płacono za 1 kg żywej wagi za: (ceny loco targowica łącznie z kosztami handlowymi): bydło: od 48 gr. do 80 gr., cielęta: od 70 gr. do 98 gr., świnię: od 85 gr. do 1.20 zł.

Przebieg targu: normalny, targ odbywany tendencją utrzymać: spód dużej trzody chlewnej.

Strajk w „Stremie” TRWA NADAŁ.

Sytuacja strajkowa w fabryce chemicznej „Strem” w Strzemieszycach nie uległa zmianie. Strajk ma przebieg spokojny.

Dotychczas nie odbyły się żadne pertraktacje, celem zlikwidowania zatargu. Dyrektor fabryki wyjechał do zarządu głównego w Warszawie, celem uzyskania odpowiednich pełnomocnictw w sprawie likwidacji strajku. Szkoła, że wcześniej nie poinformowano się w głównym zarządzie, jakie postulaty robotnicze mogą być uwzględnione. Można wówczas do strajku wogóle nie doszło. Przypuszcza się więc, że po powrocie dyrektora fabryki z Warszawy odbędzie się konferencja i strajk zostanie ukwawiany.

Plenarne posiedzenie IZBY PRZEM. - HANDL.

Zebrań plenarnych Izby Przemysłowo-Handlowej w Sosnowcu odbędzie się w środę, dnia 28 października o godz. 15 w sali zebrań plenarnych Izby.

Porządek obrad: przyjęcie protokołu z ostatniego zebrania plenarnego, przemówienie prezesa Izby na temat aktualnych zagadnień gospodarczych, sprawozdanie z ostatnich ważniejszych prac Izby, uchwalenie preliminarza budżetowego Izby na rok 1937, sprawa statutu służbowego pracowników Izby, sprawa statutu emerytalnego pracowników Izby, sprawa zmiany wysokości opłat manipulacyjnych za specjalne czynności Izby, aktualne zagadnienia społeczne, rozpatrzenie ewentualnych wniosków zgłoszonych na plenarne zebranie w myśl par. 9 regulaminu obrad plenarnych.

Święto Chrystusa Króla W DĄBROWIE.

Tegoroczne święto Chrystusa Króla w Dąbrowie obchodzone będzie bardzo uroczystie.

Program tego święta zapowiada: godz. 11.15 rano uroczyste nabożeństwo, o godz. 3.30 — nieszpory, po czym wszystkie bractwa kościelne przejdą pchodem ulicami miasta, kierując się do sali kina „Ars”, gdzie odbędzie się akademicka.

Akademicki zagaj przez Akcję katolicką mec. Morgulec, następnie chór kościelny „Harfa” wykona hymn „Króluj nam Chrystus”.

Okolicznościowy referat wygłosi mgr. Pasierbiński.

W tym dniu odbędzie się również zbiórka uliczna.

Komitet uroczystości święta Chrystusa Króla pros. parafian Dąbrowy, aby w tym dniu odpowiadało udekorowali okna, balkony i wystawy.

— **ZE ZWIĄZKU DROBNEGO KUPIECTWA.** W dniu 18 bm. odbyło się zebranie organizacyjne oddziału dąbrowskiego związku Drobного Kupiectwa i Przemysłu Chrześcijańskiego w Sosnowcu. Na zebraniu tym wybrano zarząd w składzie następującym: Prezes p. Ciszewski Antoni, sekretarz p. Kieć Franciszek, skarbnik p. Cuglewski Edward, Zastępcy pp. Majcherczyk Piotr i Śliwa Józef. Komisja Rewizyjna: p. Wróblewski Edward, Stociński Jan, Kuźniak Tomasz.

— **GŁOS HANDLOWO - PRZEMYSŁOWY.** Ukazał się nakładem Związku Drobного Kupiectwa i Przemysłu Chrześcijańskiego w Sosnowcu drugi październikowy numer miesięcznika „Głosu Handlowo - Przemysłowy”. W numerze tym

Proces apelacyjny Grzeszolskiego

potrwa około 5 dni

W piątek, 23 bm. rozpocznie się w sądzie apelacyjnym w Warszawie proces domniemanego truciela własnej rodziny —

Pawła Grzeszolskiego z Sosnowca
Sprawa ta budzi wielkie zainteresowanie w sferach prawnych i wśród szerokiej publiczności.

Oskarżony, jak pisaliśmy, przywieziony został przed kilkunastu dniami z więzienia piotrkowskiego do Warszawy.

Zachowuje on ten sam obojętny spokój, który umiał utrzymać przez cały czas rozprawy w sądzie okręgowym w

Sosnowcu.

Przed sądem apelacyjnym przedstawione będą nowe ekspertyzy chemiczne profesorów Leyko i Modrakowskiego.

Przewodniczyć kompletowi sędziom będzie sędzia Kramer, referentem sprawy jest sędzia Kawezak, sędzią wotantem Chwałbóg. Oskarżenie będzie popierał prok. Guszowski. Będzie to zapewne ostatnie jego wystąpienie w roli oskarżycielskiej, został bowiem w tych dniach mianowany prezesem sądu okr. w Płocku. Obronę wniósł adw. Hfmokl-Ostrowski. Rozprawa

potrwa około 5 dni, przy czym publiczność wpuszczana będzie tylko za biletami.

Będziemy więc znowu świadkami wywołania na forum publiczne niedrowych stosunków, jakie panowały w rodzinie oskarżonego, będziemy znowu analizować stosunek jego do rodziny żony, do obecnej swej żony itp. **brudne kwestie.**

RADIO

PROGRAM OGÓLNOPOLSKI.

Czwartek, 22 października.
6.00. Pieśń „Kiedy ranne wstają zorze”
6.50. Muzyka z płyt gramof. 7.30. Programy lokalne. 8.10. Przerwa. 11.30. Audycja dla szkół średnich. 11.57. Sygnal czasu i hejnał. 12.03. Programy lokalne. 12.13. Dziennik południowy. 12.25. Koncert. 15.30. Wiadomości gospodarcze. 15.15. Programy lokalne. 16.20. Kim jest twój tataś. 16.35. Ork. P. R. 17.00. Główna praca w Niemczech. 17.15. D. c. koncertu. 17.15. Książka i wiedza. 18.00. Pogadanka aktualna. 18.10. Wiadomości sportowe. 18.20. 18.20. Programy lokalne. 18.30. Pogadanka aktualna. 19.00. Teatr Wyobraźni. 19.20. Recital fortepianowy. 20.00. Rozwiązanie konkursu na zbieranie pieśni ludowych. 20.30. Wedrówka po prowincji. 20.45. Dziennik wieczorny. 20.55. Pogadanka aktualna. 21.00. Sylwetki kompozytorów polskich. 24.5. Mała ork. P. R. 23.00. Programy lokalne.

KATOWICE.

Czwartek, 22 października.
6.00. Pieśń poranna. 6.05. Płyty. 7.25. Wiadomości wieczorne. 7.30. Płyty. 12.40. Co się działo w Pawłowicach w 1293 r. 17.00. Koncert żyweń. 13.15. Płyty. 13.35. Wiadomości giełdowe. 15.15. Koncert reklamowy. 15.55. Życie kult. Śląska. 18.40. Płyty. 19.45. Program na jutro. 23.00. Skrzynka francuska.

PROGRAM OGÓLNOPOLSKI.

Piątek, 23 października.
6.30. Pieśń „Kiedy ranne wstają zorze”
6.33. Gminatyka. 6.50. Płyty. 7.15. Dziennik poranny. 7.25. Programy lokalne. 8.00. Audycja dla szkół. 11.30. Audycja dla szkół. 11.57. Sygnal czasu. 12.03. Koncert. 12.40. Programy lokalne. 12.50. Dziennik południowy. 14.00. Przerwa. 15.00. Wiadomości gospodarcze. 15.15. Programy lokalne. 16.15. Rozmowa z chorymi. 17.00. Bałgaria kraj pieśni. 17.15. Koncert solistów. 17.50. Encyklopedia mówiona. 18.00. Pogadanka. 18.20. Programy lokalne. 18.30. Na targu wisku. 19.20. Z pieśni o kraju. 19.45. Fragment opery. 20.00. Trochę muzyki angielskiej. 20.45. Dziennik wieczorny. 20.55. Pogadanka aktualna. 21.00. Programy lokalne. 22.00. Kwartet fortepianowy. 22.20. Ogródek udreżony. 22.45. Mała ork. 23.00. Programy lokalne.

13-letni złodziejaszek utrapieniem policji

Przed kilku dniami podaliśmy wiadomość o schwytaniu na gorącym uczynku kradzieży kieszonkowej 13-letniego Abrama Glecera, zam. w Będzinie.

Glecer mimo swego młodego wieku jest

zadawym złodziejem.

Kilkanaście już razy został schwytany na kradzieży w Zagłębiu i na Górnym Śląsku.

Ze względu na młody wiek zawsze omija go jednak kara.

Glecer po przestuchaniu wypuszczony jest na wolność i nadal uprawia złodziejskie rzemiosło.

Tak stało się i za ostatnim razem po schwytaniu w Będzinie.

Onegdaj bowiem policja w Będzinie znowu schwyciła Glecera na gor-

ącym uczynku kradzieży. „Doliniarz” schwytany został w chwili gdy usiłował mieszkance Wojkowie Kościelnych Natalii Mazur skraść

z kieszeni zegarek.

Glecer przekazano władzom sądowym, a zegarek zwrócono poszkodowanej.

Prawdopodobnie młodociany złodziej niebawem znajdzie się znowu na wolności i będzie dalej kradł. Możliwe jest również, że namawia go do kradzieży ktoś starszy, który wie o tym, że narazie Glecerowi

nie grozi kara.

Dlatego też „doliniarz” powędrował pewinien na dłuższy okres do domu po prawego, a wówczas udałoby się może z niego wypłenić złe skłonności.

akowo - Przymysłowy”. W numerze tym znajdujemy kilka interesujących artykułów z dziedziny handlu i organizacji kupieckich. Omawiane są w „Głosie” sprawy nie tylko lokalne, ale i ogólne z uwzględnieniem wskazówek praktycznych dla kupców.

— **KRADZIEŻ 100 ZŁ.** W Czeladzi miała miejsce ciekawa kradzież pieniędzy. 51-letnia starszuszka Lewandowska, zam. przy ul. Grodzieckiej w Czeladzi z powodu niedoleżności zwróciła się z prośbą do swej kuzynki Pierzchałskiej, by pomogła jej się ubrać.

Starszuszka po upływie kilku dni ku swemu zdziwieniu stwierdziła jednak brak

małego woreczka na szyi, w którym ukryte było 100 zł.

Ponieważ Pierzchałska nie chciała dotychczas zwrócić skradzionych pieniędzy Lewandowska złożyła odpowiednio zameldowanie w policji.

— **DO KRÓTKOFALOWCÓW.** Komunikat organizacyjny Sekcji Krótkofalarstwa Klubu Radiotechnicznego w Katowicach uprasza wszystkich sympatyków tego pięknego sportu o łaskę zgłaszanie się do Sekretariatu Klubu we wtorki i piątki w godz. 18.30 do 20 (sala Śląskich Zakładów Elektrycznych Katowice, 3-go Maja 11 I-sze piętro — wejście przez podwórze) celem wspólnej akcji.

antoni marczyński

straszna przygoda

powieść sensacyjna

10.

Niby to wjeżdżać święcie w samobójstwo Jana Boltona, inspektor Huber brał na spytki jedną osobę po drugiej, oczywiście zawsze na osobności. Jego sposób przesłuchiwania był równie dziwaczny, jak on sam. Była to napozór niewinna pogawędka o pogodzie, o kryzysie, słowem o wszystkim, tylko nie o popełnionej zbrodni, ale od czasu do czasu „dla urozmaicenia” padało podchwytliwe pytanie; w tych momentach spojrzenie niebieskich, wciąż jakby zdziwionych i dziecięco naiwnych oczu inspektora stawało się dziwnie przenikliwe.

Po dwóch godzinach takich „przyjaznych rozmówek” Huber był zgrubsza zorientowany w sytuacji. Wiedział już o wczorajszym zachowaniu się Jana Boltona wobec zaproszonych gości, o jego ostatecznej sprzeczce z Witoldem Reyem, o koniecznej wyprawie Witolda do jadalni po karafkę z wodą, słowem o wszystkich tych wypadkach, nie wyłączając sprawy testamentu.

O testamencie mówiono się w pałacu aż do znużenia, zwłaszcza obydwie

przyrodnie siostry zmarłego nie mogły przeboleć zagadkowego zniknięcia tego dokumentu, co w końcu zniecierpliwilo Michała Boltona.

Szpikując łąką (jak przystało słuchaczowi 3-go roku prawa) swoje obszernie wywody, przekonał większość obecnych, że to co się stało, powinno ich cieszyć, a nie smuć. Bo primo, taki dziwak, jak stary Bolton mógł być większą część majątku zapisać komuś spoza grona rodziny. Secundo mógł wszystkich krewnych wydziedziczyć. Tertio, mógł obdarować sutymi legatami przyjaciół i służbę. Myśl. itd. itd. A jeżeli testament się nie znajdzie, to wejdzie w życie dziedziczenie z ustawy, przez co legatary oraz wszelkie „równie nieprzyjemne” zastrzeżenia, czy warunki, odpadną. I nie jeden wybraniec, ale wszyscy członkowie rodziny coś tam odziedziczą.

— Kuzynko! — zawołał Wawrzyniec Dorn, porwany wymową argumentów Michała. — Jesteś człowiekiem wysoce inteligentnym, co się w naszej rodzinie naogół nie zdarza. Jak do tego doszedłeś?

— Dzięki sportom — brzmiała skromna odpowiedź. — A po kochanym kuzynku zaraz poznać, że żadnych sportów nie uprawia...

Przy oświeceniu napomknęła Elżbieta Reyowa, że jej sya chce już dzisiaj wracać do stolicy, do swoich zajęć.

— Juz? — zdziwił się inspektor Huber. — Nje zostanie pan chociażby do pogrzebu swojego wuja.

— Niesiety, nie mogę; mam huk roboty.

— Mój maz także chciał dzisiaj odjechać — dorzuciła Julia Doraziłowa — ale zdołałam go przekonać, że to nawet nie wypadła.

— Słusznie, łaskawa pani, bardzo słusznie!

— Słyszysz Wacławie? Pan inspektor jest również tego zdania.

— Tak, tak. Dopóki sekcja nie wykaże bezpodstawności opinii pana Marskiego, nikt z państwa nie może stąd odjechać.

— Nie może? — Witold zmarłszy brwi. — Pan mówi: „nie może”?

— Powiedzmy, nie powinien.

— A gdyby jednak wyjechał, to co?

— To ludzie tak podejrzliwi, jak pan Marski gotowi sobie pomyśleć, że ten ktoś ma poniekąd nieczyste sumienie.

— Mał? mój na tym zależy, co sobie o mnie pomyśli pan Marski!

— To nieglupi człowiek, nieglupi...

— Co pan inspektor chce przez to powiedzieć?!

— Nie, faktycznie, nie. Uważam

ka inteligentnego, ozytanego, dlatego mówię „nieglupi”...

Elżbieta Reyowa spojrzala na syna niemal błagalnie.

— Czy musisz odjechać koniecznie dzisiaj? — spytała nieśmiało.

— Nje muszę, ale chcę i odjadę! Szkoda mi czasu na siedzenie tutaj.

Inspektor Huber pochylil się w stronę matki Witolda.

— Proszę się nie trąpić — rzekł niby szeptem, ale ten „szepet” słyszano aż na drugim końcu stołu. — On się odmyśli i zostanie. Idę o zakład.

— O ile? O setkę?

— Eee, nie chciałbym pana rujnować; wystarczy o butelkę konjaku.

— Zgoda.

Huber wyciągnął przez stół rękę do Witolda, uściśnął mu dłoń.

— Njech ktoś przetrnie — rzekł z uśmiechem, a potem zwrócił się do administratora, który właśnie wkroczył do jadalni. — Panie Marski, proszę kazać kupić butelkę konjaku, najlepszego, jak znajdzie się w naszej dziturze. Tylko, żeby tu była na wieczór mrowanie!

— Słucham... Czy ten wydatek zapisać na konto kosztów administracyjnych, czy też...

— Nje — wtrącił Huber. — Proszę to zapisać na rachunek pana Reya.

Pod wieczór Witold zabrał się do pakowania swojej walizki. Ukończywszy to zajęcie, zamierzał właśnie wyjść na balkon i zawołać na stangreta, aby już zaprzęgał, kiedy ktoś zapukał do drzwi.

226.

— Do czarta! to niebezpieczne...
— Możecie panowie korzystać z naszej latarni. Ja wraz z moim bratem idziemy do Blevé. Czy i panowie również tam idziecie?

— Idziemy nieco dalej.
— Wracacie panowie z Amboise. Czemu nie pojechaliście kursującym powozem?

— Korzystając z pięknej pogody, woleliśmy iść pieszo.
— A! to co innego... Ale słuchając, zdaje się, jakgdyby dobiegał zdaleka turkot powozu!..

Wieśniak się nie mylił. Turkot kół i dzwonek przy uprzęży rozległ się na drodze, zbliżając coraz bardziej.

Kariolka, a raczej wózek, wiozący służbę z depezanii, dojechał i minął czterech naszych podróżnych.

Błada smuga światła ukazująca się na wschodniej stronie nieba, oznajmiała rozblaskujący brzask dzienny.

Podróźni nasi przeszli już trzy części drogi, wiedząc z Amboise do Blevé, gdy nagle rodzaj dziękiego wyciarozległ się w przestrzeni, a jego echo przebiegło las od krańca do krańca.

Wszystcy czterej zatrzymali się w miejscu.

— Co to jest... co to jest? — pytał z przestrachem stary wieśniak.

— To ryk lwa... — rzekł Arnold.

Obaj wieśniacy struchleli.

— Uspokójcie się — mówił zabójca

Edmunda Beraud — nie mamy się czego obawiać. Dzień wschodzi... Dzień zwierzęta ukryją się w głąb lasu. Ryczą, witając wschodzące słońce. Lecz mimo wszystko, idźmy prędzej...

Przyśpieszyli kroku i po kwadransie las już minęli.

W dwadzieścia minut przybyli do pierwszych domów w La-Crix-Blevé, rodzaju przedmieścia, odciętego od miasta mostem na rzece Cher.

Tu był cel podróży wieśniaków.

Arnold wraz z Trilbym, pożegnawszy się z nimi, szli dalej. Była godzina czwarta z rana.

Dotychczas do wybrzeża rzeki, Desvignes zatrzymał się.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

— O! — rzekł — chwila, w której nam się porozumieć należy.

znamy się wcale. Idź naprzód.. ja pójdę za tobą.

W kwadrans później obaj ci lotrzy wszedłszy do restauracji, kazali sobie podać jeden filiżankę kawy, drugi kieliszek Madery i usiedli przy dwóch oddzielnych stołach w budynku położonym wprost stacji, z której nikt wyjść ani wejść nie mógł nie będąc przez nich widziany.

XXXIX.

Mistjot, jak powiedzieliśmy, wszedł do hotelu w Tours, ażeby tam noc przepędzić.

O piątej z rana jechał już koleją, a godzinę później stanął na stacji w Blevé.

Trzy omnibusy oczekiwały na podróżnych, aby ich zawieźć do różnych w mieście hotelów.

Mistjot z walizką w ręce wszedł do jednego z nich, który natychmiast wyruszył, ponieważ nasz chłopiec z Montmartre był jedynym podróżnym, jaki przyjechał dnia tego do Blevé.

Trilby, znając go doskonale, dostrzegł go za pierwszym rzutem oka, gdy ze stacji wychodził, a zapłaciwszy za wino, wziął swój kuferek w rękę i stanął na czatach w progu restauracji.

Desvignes również spostrzegł Mistjota i zapaliwszy cygaro, przygotował się do wyjścia.

Omnibus wyruszył w drogę, a gdy przejeżdżał przed Trilbym, ten wyczytał na tabliczce powozu napis: „Hotel Kupiecki”. Było to dlań wystarczające, szedł zwołna za oddalającym się powozem.

Arnold wyszedł również z restauracji, idąc za Trilbym i starając się zachować pomiędzy nim a sobą przestrzeń, dzielącą ich na kilkadziesiąt kroków.

Omnibus zatrzymał się na placu, przed hotelem, do którego należał. Mistjot, wysiadłszy, wszedł do ka-

wiarni, znajdującej się w tymże hotelu.

Właściciel podszedł ku chłopcu, a widząc go stojącego z walizką w ręku, zapytał:

— Pan zapewne życzy znaleźć pokój? — zapytał.

— Tak... pokój i śniadanie, bom bardzo głodny.

— Śniadanie zastawiamy przy ogólnym stole, o jedenastej.

— Dobrze... zgadzam się na to, lecz chciałbym przed tym czymś się pożywić, dla wzmocnienia sił.

— Kąże panu natychmiast coś podać. Pan zapewne przepędzi dni kilka w Blevé?

— Prawdopodobnie.

— Obiorę więc panu stosowne mieszkanie. Dwa pokoje z widokiem na plac, na pierwszym piętrze, są zajęte w tej chwili, lecz będą wolne dziś po południu. Może pan tymczasem zechce się umieścić w pokojach od dziedzica, a wieczorem zmienić mieszkanie?

— Nie, koniecznie mi potrzeba pokojów od strony placu.

— Wszystko więc da się ułożyć. Hej! Ludwiku! — zawołał na posługującego.

Przybiegł chłopiec.

— Zaprowadź tego pana pod numer drugi — rzekł właściciel, a potem dodał: — Teraz idę się zająć pierwszym śniadaniem dla pana.

Mistjot poszedł za służącym.

Pokój pod numerem drugim był obszerny i dostatecznie umeblowany. Szerokie okno, przysłonięte firankami, wychodziło na dziedzińiec i stajnię. Tuż pod tym oknem znajdował się dach wozowni, zajmując przestrzeń około piętnastu metrów długości.

Służący, wskazawszy, gdzie znajdowały się potrzebne toaletowe przedmioty, wyszedł i wrócił do sali restauracyjnej, gdzie właśnie kładł nakrycie dla nowoprzybyłego.

d. c. n.

Ośrodek opiekuńczo-wychowawczy istnieje w Zawierciu już drugi rok szkolny

Wśród głodnej armii bezrobotnych za wierzian bardzo poważny odsetek stanowią dzieci. Wiek ich jest różny, lecz większość to dzieci, które jeszcze nie rozumieją, co to jest kryzys gospodarczy i bezrobocie ich rodziców natomiast doskonale wiedzą.

co to jest głód.

One śpiewające „Myśmy przyszłością narodu“ chcą jeść i żyć, niestety często dziś niedojadają muszą. Wobec takiego stanu rzeczy pewna ilość dzieci w wieku od lat 7 do 14 wychowuje codziennie przez parę godzin szkoła powszechna, która biedniejsze dzieci nie tylko uczy a i dożywia.

Lecz co robią dzieci do lat 7, których rodzice od kilku lat są bezrobotni. Bez zastanowienia odpowiedzieć można, że pewną ich część wychowuje ułica. Aby temu zapobiec należałoby dziatwe te ułiczkować w przedszkolach, niestety państwo takich przedszkoli nie zakłada. Co prawda istnieją w Zawierciu od paru lat 2 prywatne przedszkola, lecz niestety tylko znikoma ilość dzieci z nich korzysta.

Aby dzieciom przyjść z pomocą państwo Aleksander i Wanda Erbowie podjęli w roku ubiegłym założenie takiego przedszkola.

Przed wszystkim więc porozumieć się w tej sprawie

ze wszystkimi pracownikami swej firmy, którzy zareagowali na to w sposób nadzwyczaj ofiarny. Postanowili oni aż do odwołania opodatkować się w wysokości 1 procent od swych zarobków i poborów. Taką samą sumę zobowiązała się dopłacać firma. Dzięki temu w dniu 17 listopada 1935 roku otwarty został w

reminie miejskiej ochotniczej straży pożarnej ośrodek opiekuńczo-wychowawczy przy firmie „Ernest Erbe”. Do ośrodka przyjętych zostało 55 dzieci obojga płci w wieku od 4 do 7 lat i to wyłącznie rodziców bezrobotnych.

Dziatwa pociągnięta raz, jak u siebie w domu.

Dzieci otrzymują pożywienie, składają

ci się z chleba i miska, lub kawy, a na obiad miska zupy na mięsie lub kielbasie. W niedziele i święta otrzymują one obiady z 2 dań.

Zajęcia w ośrodku rozpoczynają się o godzinie 8 min. 30, a kończą o godz. 12 min. 30, pod opieką wykwalifikowanej wychowawczyni. Stałą opiekunką ośrodka jest p. Wanda Erbowa.

Na gwiazdkę 1935 roku dzieci otrzymały piękne prezenty, a mianowicie: ciepłe ubranka, buty, pończochy, podwiązki i ciepłą bieliznę.

czapki, fartuszki

Prócz tego otrzymały po pół kg. struci i po turebce słodczy. Na święta wielkanocne otrzymały po pół kg. bułki słodkiej, ćwierć kg. kielbasy i po 2 jajka. W ciągu roku dzieci były poddane 3 razy celownemu szczepieniu przeciwko szkarlatynie, co 2 tygodnie kąpią się w łaźni fabrycznej. W ciągu lata urządzano dla nich półkolonie. Procz tego w ubiegłą zimę dożywiano około 40 dzieci, które z powodu braku miejsca nie mogły być przyjęte do ośrodka. Koszt całkowitego utrzymania ośrodka wraz z wyżywieniem wynosi 36 groszy na jedno dziecko.

W tych dniach, a mianowicie w dniu 15 października br. Ośrodek opiekuńczo-wychowawczy rozpoczął

drugi rok szkolny,

a za 4 tygodnie skończy on pierwszy rok swego istnienia. Na nowy rok szkolny przyjętych zostało 56 najbiedniejszych dzieci.

Jan Karja.

Z OLKUSZA

(o) KURS STRAZACKI DLA OFICERÓW. W dniu 25 bm. rozpoczęcie się w Olkuszu 7-dniowy kurs pożarniczy II st. dla oficerów ochotniczej straży pożarnej pow. olkuskiego. Kurs poprzedzi nabożeństwo o godz. 8-ej rano w kościele parafialnym.

(o) PRAWDA, CZY POGŁOSKA O BOBRACH W BIAŁEJ PRZEMSY. Na powierzchni dość głębokiego jeziora t. zw. „Ptasiej Góry“ z dopływem Białej

Przemszy w Chochle koło fabryki „Klusce“, zauważono nowowbudowane kopczyki imitujące domki, jakie zwykle budują bobry. Wśród miejscowej ludności zrodziło się przekonanie, że w tym miejscu dość zacisznym musiały się zagnieździć bobry, rzadki okaz zwierzęcia w Polsce.

Byłoby wskazane, aby faktem tym zainteresowały się odpowiednie władze i sprawdziły, czy istotnie przypuszczenia te polegają na prawdzie i jeżeli tak, chroniły zwierzątka od wytepienia przez kłusowników.

—:—

Z sądu

BO OJCIEC UMARŁ.

Przed sądem grodzkim w Cieladzi odbyła się rozprawa sądowa przeciwko Janowi Szezerbie, lat 20, zam. na Piaskach Zamostem 4, któremu akt oskarżenia za-

rzucal

wyludzenie 30 złotych

od dyrektora fabryki wyrobów ceramicznych „Józefów“ w Cieladzi. Robotnik Szezerba zwrócił się z pismem do dyr. Bestrzyńskiego o wypłacenie mu zaliczki w sumie 30 zł., motywując swą prośbę śmiercią ojca. Dyr. Bestrzyński polecił wypłacić zaliczkę Szezerbie w tym przeświadczeniu, że pieniądze te będą wydane na urządzenie pogrzebu.

Tymczasem okazało się, że Szezerba zmyślił sobie śmierć ojca i więcej do pracy nie wrócił.

Na przewodzie sądowym oskarżony przyznał się do winy, przy czym wyjaśnił, że czynu tego dopuścił się dlatego, iż wyzyskiwano go w fabryce.

W wyniku rozprawy Szezerba został skazany na 6 miesięcy więzienia z zawieszeniem wykonania kary na 2 lata.

CZŁOWIEK PRZED SĄDEM.

URODZINY

Dzisiaj moje urodziny — westchnął pan Krancenblum, bębniąc palcami po stole. — Moje pięćdziesiąte piąte urodziny.

A moje — odparł pan Henoch Kropiński — będą jeszcze nieprędko. To będzie dwudziesta rocznica moich urodzin.

— Która? — spytał pan Krancenblum, sądząc, że się przesłyszał.

Dwudziesta.

— Czyś ty zwariował?

— Nie. Dlaczego miałem zwariować?

— No, bo jak ty możesz obchodzić dwudziestą rocznicę urodzin? Przecież ty jesteś stary byk. Może chciałeś powiedzieć sześćdziesiątą rocznicę?

— Nie. Dwudziestą.

Jak babcię kocham, on zwariował. Co ty wygadujesz. Spójrz no w lustro. Henoch. Widzisz ten łysy łeb?

Z Funduszu Obrony Morskiej w Sosnowcu SZCZEGÓŁOWE SPRAWOZDANIE ZA CZAS OD MARCA 1934 R. DO 20 WRZEŚNIA 1936 R.

6. ZAKŁADY PRZEMYSŁOWE.

1. T-wo Przemysłowców Zagł. Dąbr. zł. 50.00
 2. Sp. Akc. „Radocha“ zł. 300.00.
 3. Sp. Akc. Babcock Zieleniewski zł. 250.00
 4. Gwarectwa Hr. Renard zł. 150.00.
 5. T-wo Kopalni i Zakł. Hutn. Sosnowiec. zł. 150.00.
 6. Sp. Akc. Fabryka Lin i Drutów A. Deichsel zł. 120.00.
 7. Biuro Budowlane inż. W. Mańcowski zł. 110.00.
 8. Sp. Akc. Handke — Modrzejów zł. 100.00.
 9. Sp. Akc. Elekrownia Zagłębia zł. 100.00.
 10. T-wo Sosn. Fabr. Rur i Żelaza (Huczyński) zł. 100.00
 11. C. G. Schon zł. 100.00
 12. Fabryka Papieru Lamprecht zł. 25.00.
- Razem zł. 1555.00.

7. SAMORZĄDY:

1. Izba Przemysłowo-Handlowa zł. 150.00.
 2. Gmina Wyznaniowa Żydowska, mąż zaufania p. Tenzer zł. 190.30.
- Razem zł. 340.30.

8. NAUCZYCIELE I MŁODZIEŻ SZKOLNA.

1. Szkoły Powszechne, mąż zaufania p. St. Luchowicz, w roku 1935 zł. 421.80 w roku 1936, nr. 1 — 15 zł., nr. 4 — 11 zł., nr. 6 — 10 zł., nr. 7 — 40 zł., nr. 9 — 15 zł., nr. 13—10 zł., nr. 14—5 zł., nr. 15—5 zł., nr. 19—30 zł., nr. 21—10 zł. Razem 170.00
2. Szkoły średnie mąż zaufania p. A.

w roku 1936: gimn. E. Plater 66 zł., gimn. St. Staszica 43 zł., gimn. B. Prusa 41 zł., gimn. H. Rzakiewiczowej 69.10 zł., gimn. Koed. żyd. 10 zł., gimn. St. Wyspińskiego 17 zł., Szkoły Handl. Król. Jadwigi 7.25 zł. razem 253.35.

3. Grono nauczycielskie gimn. E. Plater zł. 21.00.
4. Grono nauczycielskie gimn. St. Staszica zł. 41.00.

Razem zł. 1.061.45.

9. WŁAŚCICIELE NIEMUCHOMOŚCI.

1. Zjedn. Stow. Wiaśc. Niemuchomości Chrzesce. zł. 60.00.
2. Związek Wiaśc. domów i placów, mąż zaufania p. A. Berliwer zł. 32.35.
3. Administracja Bloków Zw. Ubezpiecz. od Wypad., mąż zaufania p. A. Zygmunt zł. 28.50.

Razem zł. 120.85.

d. e. n.

Sygnatura I Km. 1546/36 i 1325/36.

Obwieszczenie

O LICYTACJI RUCHOMOŚCI.

Komornik Sądu Grodzkiego w Sosnowcu rewiru I-go Feliks Zemanek, mający kancelarię w Sosnowcu, ul. Sienkiewicza Nr. 8 m. 16 na podstawie art. 662 k. r. c. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 20 października 1936 r. o godz. 10-ej w Sosnowcu, ul. Kowalska nr. 6 odbędzie się 2-ga licytacja ruchomości, składających się z umywalki, szafy, dwóch kwiatników zegara, kredensu, szafy, żyrandola, stołu, kanapy, lustra, dywanu, oszacowanych na łączną sumę zł. 515. Sprzedaż rozpocznie się od 2/5 ceny oszacowania.

że dnia 3 listopada 1936 r. o godz. 11 m. 30 w Sosnowcu, ul. Piłsudskiego nr. 21 odbędzie się 2-ga licytacja ruchomości, składających się z radia, lampowego firmy „Elektrik“ Nr. 2337, 2 ch krzesel, 2 fotelików, żyrandola i biblioteki oszacowanych na łączną sumę zł. 660. Sygnatura I Km. 1531/36.

Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym. Sprzedaż rozpocznie się od 2/5 ceny oszacowania.

Komornik FELIKS ZEMANEK
Dnia 20 października 1936 r.

Na boiskach i bieżniach

Noji kandydatem do nagrody lekkoatletycznej

Na najbliższym posiedzeniu Związku lekkoatletycznego nastąpi nadanie nagrody PZLA za najlepszy wynik lekkoatletyczny w roku 1936. Nagrodę tę zdobyli w latach poprzednich Kusociński 1932, Walasiewiczówna 1933, Wajsbówna 1934 i Kucharski 1935.

Obecnie największe szanse posiada da się Noji za zyciestwo nad mistrzem olimpijskich Isc. Hollo.

W związku z brakiem oficjalnej punktacji w tegorocznych lekkoatletycznych mistrzostwach Polski PZLA zamierza w drodze rekompensaty nagrodzić klub, który w roku bieżącym mimo braku oficjalnej punktacji, miał najwięcej punktów, specjalną nagrodą. Tym klubem jest Warszawanka, która nadto jako jedyna z klubów polskich obesała wszyst-

kie konkurencje o mistrzostwo Polski.

Terminarz lekkoatletycznych mistrzostw Polski na przyszły rok ustalony zostanie przez PZLA, niebawem. Mistrzostwa główne męskie przypadają Śląskowi, kobiece okręgowi pomorskiemu, pięciobój kobiecy i sztafety okręgowi lubelskiemu, Maraton dziesięciobój i dwie sztafety okręgowi łódzkiemu, chód, bieg z przeszkodami i dwie sztafety okręgowi białostockiemu, męski bieg naprzelaj okręgowi lwowskiemu, a kobiecy bieg na przelaj okręgowi krakowskiemu.

Przydział mistrzostw dla okręgów uchwalony został przed dwoma laty na walnym zebraniu PZLA. Mistrzostwa zimowe odbędą się przypuszczalnie w Przemyślu, jak w latach poprzednich.

× MARS (Łagisza) NA CZELE C-KLASY ZAGŁĘBIA. Wyznaczony mecz o mistrzostwo klasy C pomiędzy ŁKS. Mars a D. K. S. Dobieszowice nie odbył się z powodu niestawienia się drużyny DKS., a tym samym ŁKS. Mars uzyskał walkower 3:0 i 2 punkty. Obecnie ŁKS. Mars w swojej grupie, po pokonaniu KS. Strzelec Łagisza i KS. Jedność Grodzice 6:0, uplasował się zdecydowanie na pierwszym miejscu, mając 10 punktów na 5 gier, stosunek bramek 18:1.

× ILE KOSZTUJĄ MISTRZOSTWA ŚWIATA W HOKEJU. W dniach od 17 do 27 lutego 1937 r. odbędzie się w Anglii na stadionach Wembley i Harringay mistrzostwa hokejowe świata. Organizatorką tej imprezy — Angielska Federacja Hokejowa wydaje na organizację mistrzostw przeszło 200 tys. zł. Przypuszczalnie jednak dochód pokryje z nadwyżką wszelkie wydatki.

Dotychczas do udziału w zawodach zgłosiło się 16 państw.

Towary wyłożone w oknie wystawowym uwydatniają swe zalety dopiero przy właściwym i dostatecznym oświetleniu.

Wszelkich porad w sprawach oświetlenia udziela Wydział Taryf i Propagandy tel. 6-11-54.

ELEKTROWNIA OKRĘGOWA
w Zagłębiu Dąbrowskim S. A.

KINO „ZAGŁĘBIE“

DZIŚ!

Arcyzabawna wiedeńska komedia muzyczna, pełna wesołych, komicznych perypetii

„SZEPT MIŁOŚCI“

Przepiękne zdjęcia z Wiednia, Węgier i Wenecji.

W głównych rolach: ELMA BULLA — głośna gwiazda węgierska, GUSTAV PROHLICH — ulubieniec pleci pięknej, TIBOR v. HALMAY — zabawny, do łez pobudzający.

Reżyserji GEZA v. BOLVARY.

Początek I-go seansu o godz. 17.30.

KINO „PALACE“

Trzej największy komiedy polsey w jednym filmie

Adolf Dymśa Antoni Fertner Michał Znicz

w przebojowej komedji p. t.:

Bolek i Lolek

Makkabi (Częstochowa)

PROWADZI W MISTRZOSTWACH B. KLASY ŚL. OZB.

Po ostatnich zawodach tabela mistrzostw drużynowych B klasy śląskiego OZB. przedstawia się następująco:

- 1) Makkabi Częstochowa 1 mecz, 2 pkt. 12:0 zwyc.
- 2) Makkabi Sosnowiec 1 mecz, 2 pkt. 18:5 zwyc.
- 3) Strzelec Szopienice 2 mecze 2 pkt. 11:15 zwyc.
- 4) Policjny Sosnowiec 3 mecze 2 pkt. 14:23 zwyc.
- 5) Strzelec Katowice 1 mecz 2 pkt. 7:9 zwyc.

W rozgrywkach mistrzowskich B klasy nie brały jeszcze udziału kluby: Brygada Częstochowa i rezerwa Policyjnego z Katowic.

Sensacyjny mecz bokserski

ODBYĆ SIĘ MA W KATOWICACH.

Selekcja bokserska Policyjnego KS. z Katowic, przygotowująca się bardzo starannie do najbliższego sezonu bokserskiego, zapowiada na pierwsze dni grudnia br. sensacyjny mecz, który będzie jednym z największych wydarzeń tego rodzaju w sporcie śląskim.

Mianowicie Policjny KS. zakontraktował spotkanie z reprezentacją Stuttgartu, który — obok Bawarii — jest najsilniejszym ośrodkiem pięściarstwa niemieckiego. — Stuttgart przyśle swych najlepszych zawodników, we wszystkich wagach. Data rozegrania tego sensacyjnego meczu została ustalona na dzień 9 grudnia br. Miejscem spotkania będzie prawdopodobnie Sala Powstańców w Katowicach.

× KUCHARSKI ZAPROSZONY DO AMERYKI. Jak donoszą z Ameryki, amerykańska Unia lekkoatletyczna postanowiła zaprosić na kilka imprez lekkoatletycznych w halach amerykańskich w lutym roku przyszłego pięciu biogaczy europejskich, a mianowicie Szabo (Węgry), Schauburga (Niemcy) Ny (Szwecja), Heeckerta (Finlandia), oraz Kucharskiego.

Do Pol. Zw. Lekkoatletycznego zaproszenie takie na razie jeszcze nie nadeszło.

Związek węgierski zaproszenie to już otrzymał i zgodził się już na wyjazd swego zawodnika Szabo do Ameryki.

PRZYCHODNIA
LECZNICZA
chorób wenerycznych i skór. „Pomoc”
SOSNOWIEC, SIENKIEWICZA 17-a
Czynna: 11-1 i 5-8 pp., w święta: 11-1
Wizyta 5 złotych.

DROBNE OGŁOSZENIA

POSADY I PRACE

POTRZEBNY chłopak do rozwijania pieczywa. Zabkowiec, Kopernacki.

POTRZEBNY pracownik fryzjerski, znający wodną ondulację. Wiadomość Frau, Warszawska 10.

POTRZEBNA panienska na praktykę do sklepu spożywczego. Kaucja wydana. Wiadomość „Expres Zagłębia” Sosnowiec.

SKŁAD Materiałów Budowlanych Inż. B. Zamojski poszukuje przedstawicieli do sprzedaży artykułów budowlanych w Zagłębiu w poszczególnych gminach i miastach na dobre warunki oraz początkującej urzędniczki. Katowice, Sokółka 3.

POTRZEBNY młody podręcznik szewski Sosnowiec, Grzybowa 6.

PRZYJMĘ uczennicę (uczniak). Onkulacja trwała, wodna, żelazkowa, manicure, farbowanie. Doros — Rozwój.

20 ZŁOTYCH dziennie łatwo zarobi każdy pan lub pani sprzedając aparaty radiowe. Zgłaszać się do firmy J. Goldfeld, Bedzin, Kollataja 39.

KUPNO I SPRZEDAŻ

PRZY stacji w Dąbrowie Górniczej do sprzedania dom 11-pokojowy 2000 mtr. placu. Cena 18.000. Wiadomość Limanowskiego 26, Moleda.

ZGUBIONE DOKUMENTY

SIEMIENIEC JÓZEF zgubił książeczkę z Ubezpieczalni Społecznej w Sosnowcu. STANISŁAW RYDZY zgubił książeczkę wojskową wydaną przez PKU. Zawlecić.

ROŻNE

ZA długi żony mej Ireny Wolskiej nie odpowiadam. Andrzej Wolski.